

Οι Αλέξανδροι και τα άλλα Βραβεία του 46ου Φεστιβάλ: Η Κριτική Επιτροπή, με πρόεδρο τον Ιταλό κινηματογραφιστή Βιττόριο Στοράρο και μέλη τους Ούλριχ Φέλσπεργκ, παραγωγό από τη Γερμανία, Λοτζ Κέριγκαν, σκηνοθέτη από τις ΗΠΑ, Αντουανέττα Αγγελίδη, σκηνοθέτη από την Ελλάδα, Σοτιγκί Κουγιατέ, ηθοποιό και θεατρικό σκηνοθέτη από το Μάλι, Λεονάρδο Γκαρσία Τσάο, κριτικό κινηματογράφου από το Μεξικό και Νατάσα Ρενιέ, ηθοποιό από τη Γαλλία, απένειμε το Βραβείο Καλύτερης Μεγάλου Μήκους Ταινίας, τον Χρυσό Αλέξανδρο στην ταινία **Η ευτυχία του άλλου** της Φιν Τροχ από το Βέλγιο/Ολλανδία. Το Ειδικό Βραβείο Κριτικής Επιτροπής, τον Αργυρό Αλέξανδρο, κέρδισε η ταινία **Αίμα** του Αμάτ Εσκαλάντε από το Μεξικό. Ο Ούγγρος Ρόλαντ Βράνικ και η Γαλλίδα Εμανουέλ Μπερκό κέρδισαν εξ ημισείας το Βραβείο Σκηνοθεσίας για τις ταινίες τους **Μαύρη βούρτσα** και **Στα παρασκήνια**, αντίστοιχα. Το Βραβείο Σεναρίου πήρε η **Φιν Τροχ** για την ταινία της **Η ευτυχία του άλλου**. Το Βραβείο Καλύτερης ηθοποιού δόθηκε εξ ημισείας στην **Ίνα Γκερτς** για το ρόλο της στην ταινία **Η ευτυχία του άλλου** της Φιν Τροχ και στην **Ισίλντ ντε Μπεσκό** για το ρόλο της στην ταινία **Στα**

παρασκήνια της Εμανουέλ Μπερκό, ενώ το Βραβείο Καλύτερου ηθοποιού πήρε ο **Αχμάντ Ραζβί** για το ρόλο του στην ταινία **Άνθρωπος σπρώχνει καρότσι** του Ραμίν Μπακρανί. Το Βραβείο Καλλιτεχνικού Επιτεύγματος κέρδισε ο **Τσιγκ Τινγκ-τσιανγκ** για τη διεύθυνση φωτογραφίας στην ταινία **Ερωτευμένοι** του Ουάνγκ Μινγκ-τάι, ενώ Ειδική Μνεία δόθηκε στη **Νάταλι Μπροντς** για την ερμηνεία της στην ταινία **Η ευτυχία του άλλου** της Φιν Τροχ.

(Περισσότερα στις σελίδες 8 και 9)

Apocalypse Now!

46th Thessaloniki International Film Festival

www.jameson.gr

Το Jameson φηρταγωνιστεί στο 46^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

στις 18-27 Νοεμβρίου 2005 • www.filmfestival.gr

Μαγικές εικόνες που έρχονται να δώσουν μια άλλη διάσταση στην καθημερινότητά μας. 46^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Η έμπνευση παίρνει δεκάδες μορφές και γίνεται δημιουργία σε μια πόλη που γιορτάζει. Το Jameson, χορηγός των «Βραβείων Κοινού καλύτερης Ξένης και Ελληνικής ταινίας» υποστηρίζει δυναμικά αυτή τη μεγάλη εκδήλωση. Εσείς απλά, ζηστε στον μαγικό κόσμο του κινηματογράφου και απολαύστε ξεχωριστές στιγμές, παρέα με το Jameson.

THERE'S SOMETHING ABOUT JAMESON

Απολαύστε υπεύθυνα

ΧΟΡΗΓΟΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

	ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ	1. Play	3,846	3,005	3,426
	2. Backstage	3,331	3,828	3,580
	3. Βορινές πολιτείες	3,100	2,886	2,993
	4. Κινέττα	2,303	2,746	2,525
	5. Άνθρωπος σπρώχνει καρότσι	3,868	4,185	4,027
	6. Καρπός στα στάχια	3,317	3,219	3,268
	7. Ερωτευμένοι	2,851	3,373	3,112
	8. Αίμα	2,701	2,382	2,542
	9. Πώς περνάν οι ώρες	3,250	3,304	3,277
	10. Γλυκιά μνήμη	3,919	3,710	3,815
	11. Μια νύχτα	3,545	3,725	3,635
	12. Το κορίτσι ταξιδιώτης	3,768	3,623	3,696
	13. Μαύρη βούρτσα	3,723	3,523	3,623
	14. Η ευτυχία του άλλου	3,907	3,093	3,500
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2005	1. Ο Άλλος	3,962	3,753	3,858
	2. Η νοσταλγός	4,325	4,362	4,344
	3. Η γυναίκα είναι... σκληρός άνθρωπος	3,555	3,775*	3,665*
	4. Η χορωδία του Χαρίτωνα	4,612	4,578	4,595
	5. Λιούμπη	3,943	3,899	3,921
	6. Κινέττα	2,303	2,746	2,525
	7. Το Κακό	3,054	4,282	3,668
	8. Το πήδημα του Κατσαντώνη	4,000	4,132	4,066
	9. Λουκουμάδες με μέλι	3,563	3,467	3,515
	10. Η εύκολη Λία	3,372	3,330	3,351
	11. Το όνειρο του Ικάρου	3,734	3,327	3,531
	12. Black μπέεε...	4,030	4,267	4,149
	13. Όμηρος	4,291	3,861	4,076
	14. Εκτός σχεδίου	4,026	4,533	4,280
	15. Τσίου...	4,254	4,520	4,387
	16. Θυμάμαι	4,068	3,722	3,895
	17. Buzzz	4,034	3,967	4,001
	18. Το όνειρο του σκύλου	3,846	3,738	3,792
	19. Κακολύρι	3,878	4,028	3,953
	20. Γλυκιά μνήμη	3,919	3,710	3,815
	21. Η πόλη των θαυμάτων	3,119	3,252	3,186
	22. Αργύπια	4,121	4,181	4,151
	23. Γαλάζιο φόρεμα	3,982	4,007	3,995
	24. Υποβρύχιος έρωτας	2,375	3,620	2,998
	25. The zero years	3,236	3,767	3,502
	26. Η καρδιά του κτήνους	4,305	4,604	4,455
	27. Κι αν φύγω θα ξανάρθω	4,059	4,234	4,147
ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ	1. Από τάφο σε τάφο	3,412	4,234	3,823
	2. Τι είναι ένας άντρας χωρίς μουστάκι;	4,132	4,249	4,190
	3. Δύο κορίτσια	3,826	3,802	3,814
	4. Απώλεσθέντα	3,957	3,249	3,603
	5. Η οδύσσεια του κυρίου Λαζαρέσκου	4,231	3,500	3,866
	6. Η πτώση του αγγέλου	2,725	2,600	2,663
	7. Lady Zee	3,407	3,630	3,519
	8. Κορώνα-γράμματα	3,178	3,556	3,367
	9. Ο Κοκούμι	3,686	3,130	3,408
	10. Πήγαινε δυτικά	4,391	4,723	4,557
	11. Kontakt	4,229	3,970	4,100
	12. Ρίνα	3,661	3,596	3,629
	13. Ο ήχος της πόλης	4,431	4,567	4,499

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ JAMESON απονέμεται σε μία ελληνική ταινία που συμμετέχει στο 46ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και σε μία ξένη ή ελληνική ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του Διεθνούς Διαγωνιστικού προγράμματος. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μία ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του προγράμματος «Ματιές στα Βαλκάνια». Οι συμμετοχές των ταινιών είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω. Οι βαθμολογίες για τις τελευταίες προβολές κάθε ημέρας θα δημοσιεύονται στο επόμενο φύλλο.

* Η βαθμολογία της δεύτερης προβολής, καθώς και η τελική βαθμολογία βασίστηκε μόνο στα 20 πρώτα λεπτά της ταινίας, λόγω τεχνικού προβλήματος.

Το 46ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ευχαριστεί τον Όμιλο EUROMEDICA για την πολύτιμη βοήθειά του

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ • ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ 46ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 182 • ΔΕΥΤΕΡΑ 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2005

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΥΖΑΚΗ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΑΙΔΟΥ, ΟΛΓΑ ΚΟΖΑΤΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΣΕ, ΕΛΙΝΤΑ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΣΩΤΗΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΤΖΙΜΟΠΟΥΛΟΣ,

ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΑΔΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΡΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ • ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ • ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: ΘΑΝΟΣ ΜΠΑΚΡΑΤΣΑΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΡΙΔΗΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΜΟΤΙΟΝ ΤΕΑΜ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ • website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

Πάει κι αυτό το Φεστιβάλ και του χωρισμού ο πόνος...

Σήμερα η γιορτή των Αγγέλων. Εμείς άντε γεια.

• Yesterday, all my troubles seemed so far away, now they look as though they're here to stay, oh, I believe in yesterday. Δεν ξέρω γιατί, αλλά το μόνο που μπορώ να σκεφτώ είναι στιχάκια και χλιοειπωμένες εφηβικές ασυναρτησίες. Νιώθω σαν να τέλειωσε το καλοκαίρι και πρέπει να πάω σχολείο, σαν να γύρισα από διακοπές, σαν να χώρισα, σαν να τρώω το τελευταίο παγωτό μου... Σκέφτομαι τον εαυτό μου να είναι ογδόντα χρονών και να αναπολεί κουνώντας τα ροζιασμένα χέρια του, πίνοντας ελληνικό καφέ: «αασχ, θυμάμαι τότε...». Θυμάμαι. Το χθες ήταν όμορφο, όλα τα προβλήματα έμοιαζαν τόσο μακρινά. Τώρα, όμως, είναι πάλι εδώ και φαίνεται πως ήρθαν για τα καλά... Πόσο πιστεύω στο χθες...

• Σήμερα είναι Κυριακή και τώρα που διαβάζετε είναι μάλλον Δευτέρα. Δεν θέλω να μιλήσω για τη

Βιτόριο: Πρέγκο, σινιόρε, μην αγιάζει τα έργα. Φράνσις: Δεν αγιάζει, άι όνλυ βλέπει τον Μάρλον. Αν δεν είχε πεθάνει, θα ήταν κι αυτός εδώ, φέτος.

Δευτέρα. Θα σας μιλήσω για την Κυριακή. Και θα σας πω πως σ' όλες τις ταινίες γινόταν χαμός. Και πως στην Αποθήκη δεν έπεφτε καρφίτσα. Και πως όλοι ρωτούσαν τον διπλανό τους: «αύριο τι θα κάνεις;» Και πως κανείς δεν ήθελε να απαντήσει...

• Θα πω μερικές γκρίνιες μου τώρα, ώστε να κλείσω μετά πιο ευχάριστα και γλυκά. Προς όλο το κοινό... Ήσασταν υπέροχοι. Όμως, έπαιξε λίγο περισσότερη ψηλοτάκουνη μπότα (μπάκα μπούκα στο πλακόστρωτο) απ' όσο θα έπρεπε και τα κασκόλ ήταν πιο ακριβά από άλλες φορές, αλλά έτσι είναι αυτά. Ας μην γινόμαι γραφικός. Η πόλη μας οδεύει με φούρια προς το δρόμο της κυριλάς... Τουλάχιστον, κρατήστε την ανοιχτή συμπεριφορά σας κι εκτός φεστιβάλ. Μην κολλάτε σε βλακείες και κομπλεξισμούς. Να βλέπετε καλές ταινίες, να είστε φιλικόι και να σταματήσετε να είστε καχύποπτοι με τους αγνώστους. Δέκα μέρες δεν φέρνουν την ανοιξη... Αλλά ποιος ξέρει; Μπορεί τελικά και να την φέρνουν...

• Μπλα μπλα μπλα as stated by law... Είναι αυτή η μαγνητοφωνημένη αυταρχική, αντιεξουσιαστική απειλή πριν

την έναρξη κάθε ταινίας. Το λέω κατηγορηματικά. Δεν ταυριάζει στο πνεύμα ενός φεστιβάλ. Μπορεί να την ακούσαμε μερικές δεκάδες φορές ο καθένας και στο τέλος απλά να τη συνηθίσαμε, αλλά αυτά τα πράγματα είναι κακές συνήθειες. Όλοι ξέρουμε τις συνέπειες του νόμου. Μην μας ξεενώσετε έτσι...

• Οι ερωτήσεις του κοινού μετά το τέλος των ταινιών μπορούν να γίνουν απίστευτες. Υπάρχουν μερικές σπάνιες ανθρωποειδικές τάσεις ερωτήσεων. Η πρώτη είναι όταν προσπαθούν να αναγάγουν τα πάντα στην Ελλάδα. «Θα γυρίζατε ποτέ ταινία στην Ελλάδα; Πώς νιώθατε όταν τραβήξατε στην Ακρόπολη;» Νιώθω υπέροχα.

Χορεύτρια: Γκέλ μπουρνά στον ονά, τσοκ Ναζλί Μπάμπιτζιμ. Ταμάρ! Άσκολουν μούσαλα τσοκ κανταϊφ γιαβρούμ! Μπερεκέτ!

• Παρουσιαστές για ακόμη μια φορά ο Καραμύχος και η Μπρέμπου. «Το ξέρω ότι κανείς σας δεν θέλει να ανακοινώσω αυτό που θα ανακοινώσω. Το

Κουγιατέ: Όσο κι αν κρατώ το χέρι της Αντουανέττας, δε θα γίνει ποτέ Λουδοβίκος.

Πιερό: Δε μου λες, Βασίλη, μήπως αριστολογία; Βασίλης: Νομίζω ότι θα σε καταγγείλει ο Πρόεδρος της ΠΕΚΚ για αριστολογία.

Είμαι Έλληνας. Είμαι ένας από τα 500 εκατομμύρια Έλληνες του κόσμου... Η δεύτερη είναι η ενοχλητική μανία για να βρεθούν αναφορές από κολλημένους σινεφίλ: «Μα, είστε σίγουρος ότι δεν υπάρχουν ταρκοφσκικές αναφορές διαποτισμένες από έναν υποδόριο μπουνιουελικό σαρκασμό;» Ναι, ρε. Είμαι σίγουρος. Και η τρίτη τάση είναι αυτές οι μακροσκελείς ερωτήσεις, που είναι ουσιαστικά μάλλον δηλώσεις του στιλ «θα ήθελα να πω... όταν εγώ ήμουν... και μ' άρρεσε που...» με αποτέλεσμα να σηκώνεται το μισό σινεμά και να φεύγει... Ακριβώς εδώ, είναι το σημείο, που τελειώνουν οι όχι και τόσο σημαντικές γκρίνιες μου...

φεστιβάλ τέλειωσε», είπε ο πρώτος κι έκανε αυτό που δεν έπρεπε να κάνει. Μας θύμισε αυτό που θέλαμε να ξεχάσουμε...

• Απ' όλα είχε ο τζέρτζελο! Παιδική χορωδία, μια χορεύτρια να κάνει κούνια από την οροφή σαν άγγελος, δεκάλεπτο βιντεάκι με στιγμές απ' όλο το φεστιβάλ, λίγες χαιρετούρες, γκρίνιες στο βήμα των απωθμένων του

Βικτόρια: Άστα λα βίστα, τσικό Μπαμπιτζίμ. Μπέσαμε μούσο! Υ του πάπα ταμπέν!

στιλ «η ολυμπιάδα τέλειωσε κι έχουμε προβλήματα» ή «από τρεις διοικήσεις πέρασε η ταινία μου. Αναρωτιέμαι αν θα έπρεπε να τις φτιάχνω πιο γρήγορα ή να μην αλλάζουν οι διοικήσεις τόσο συχνά» (κι εγώ αναρωτιέμαι αν στα φεστιβάλ του εξωτερικού, οι ομιλητές δρᾶτουν της ευκαιρίας του μικροφώνου για να πούνε τα σώψυχά τους... κι ας έχουν δίκιο ή άδικο σ' ό,τι λένε...), Χρυσό Αλέξανδρο στον Στοράρο από τον Κακογιάννη για το συνολικό του έργο (που απέσπασε θρυλικά χειροκροτήματα) και φυσικά όλους τους συντελεστές που βραβεύτηκαν κι ευχαρίστησαν για τη φιλοξενία και το υπέροχο μας φεστιβάλ. Για να χαϊρόμαστε και

να ευλογούμε τα γένια μας και να κοιμόμαστε ήσυχοι τα βράδια.

• Και είχαμε και δύο εκπλήξεις που ανέβηκαν στη σκηνή για να απονεύμουν δύο βραβεία. Η πρώτη ήταν η αιώνια αγαπημένη Βικτόρια Αμπριλ, με το μεσογειακό ταμπεραμέντο, το ξωπικίσιο προσωπάκι και τη μινιόν σε συσκευασία σεξουαλικότητας της. Πρέπει, όμως, να ομολογήσω κάτι. Νιώθω ένοχος, νιώθω πως την προδίδω, πως προδίδω την καρδιά μου. Διότι η δεύτερη που ανέβηκε ήταν η τριανταεξάχρονη ιταλίδα Μαρία Γκράτσια Κουτσινότα (βλέπε εκρηκτική μελαγχρινή από την ταινία *Ο ταχυδρόμος*), που με εντυπωσιακή εμφάνιση και το ασφυκτικό μπουστο τράβηξε όλες τις φαντασιώσεις πάνω της. Όχι, δεν θα λυγίσω. Όπως ο Οδυσσεύς που αντιστάθηκε στις Σειρήνες, έτσι κι εγώ θα φωνάζω: Βίκυ, θα είσαι πάντα η πρώτη! (καλά, εντάξει, το παράκα. Αλλά η λίγη υπερβολή δεν έβλαψε ποτέ κανέναν).

• Ας βαδίσουμε χέρι-χέρι προς το τέλος... Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους εσάς που έχετε διαβάσει έστω και μια τελίτσα. Ήσασταν υπέροχοι. Νιώθω σαν να σας χάνω όλους. Ελπίζω να περάσατε καλά. Θα μου λείψετε πραγματικά. Άντε, παλιόπαιδα, βούρκωσα :-). Θα ήθελα, φυσικά, να ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου κι όλους εσάς, τους φίλους, γνωστούς κι αγνώστους που λειτουργήσατε σαν μικροί χαφιέδες και με τροφοδοτούσατε συνεχώς με εικόνας και σχόλια. Χωρίς εσάς δεν θα τα κατάφερα. Ήσασταν όλοι μέγκλα.

• Όσο για τη Δευτέρα... η γλυκιά μελαγχολία του τέλους... «Δεν είναι η απουσία της μονάχα που πληγώνει, είναι κι η πίκρα που πονά για ό,τι τελειώνει». Όχι, δεν θα κλείσω θλιμμένα. Θα κλείσω κοιτώντας μπροστά! Με ευχές! Να περνάτε καλά, ρε, να είστε κεφάλτοι και να απολαμβάνετε τη μη φεστιβαλική ζωή! Και του χρόνου, ελπίζω να είμαστε πάλι μαζί! Εγώ το θέλω πολύ. Ελπίζω κι εσείς!

Sotiris Babatzim donkihotis@hotmail.com

ΟΙ ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ciné ΦΡΙΝΤΑ ΛΙΑΠΠΑ	Ciné ΤΩΝΙΑ ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ	Ciné ΤΖΟΝ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ	Ciné ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΡΝΕΣ	ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ
10:00 Όμηρος του Κωνσταντίνου Γιάνναρη, 105'	10:00 Υποβρύχιος έρωτας του Γιάννη Σολδάτου, 90'	10:00 Ο Άλλος της Λουκίας Ρικάκη, 74'	10:00 Λουκουμάδες με μέλι της Όλγας Μαλέα, 90'	10:00 Η χορωδία του Χαρίτωνα του Γρηγόρη Καραντινάκη, 116'
12:15 Η καρδιά του κτήνους του Ρένου Χαραλαμπίδη, 80'	12:00 Η πόλη των θαυμάτων του Δημήτρη Αθανάτη, 85'	11:45 Το όνειρο του σκύλου του Άγγελου Φραντζή, 88'	12:00 Τσίτου... του Μάκη Παπαδημητράτου, 83'	12:30 Η νοσταλγός της Ελένης Αλεξανδράκη, 82'
14:00 Γλυκειά μνήμη του Κυριάκου Κατζουράκη, 99'	13:45 Το όνειρο του Ικάρου του Κώστα Νάτση, 90'	13:30 Θυμάμαι του Δημήτρη Κολλάτου, 104'	14:00 Το κακό του Γιώργου Νούσια, 82'	14:30 Η εύκολη Λία του Βαγγέλη Σεϊτανίδη, 84'
16:15 Λιούμπη της Λάγιας Γιούργου, 96'	16:00 Κι αν φύγω... θα ξανάρθω της Δώρας Μασκλαβάνου, 87'	15:15 Γαλάζιο φόρεμα του Γιάννη Διαμαντόπουλου, 108'	16:00 Η γυναίκα είναι... σκληρός άνθρωπος του Αντώνη Καφετζόπουλου, 100'	16:30 Κινέττα του Γιώργου Λάνθιμου, 95'
18:15 Black μπέεε... του Θόδωρου Μαραγκού, 78'	17:45 Buzz του Σπύρου Ν. Ταραβήρα, 120'	18:00 Κακολύρι 5/44... η ιστορία μιας μέρας του Σταύρου Ιωάννου, 75'	18:15 Εκτός σχεδίου του Μένιου Δίτσα, 64'	18:30 Το πήδημα του Κατσαντώνη και ο μπαρμπα-Λάμπρος του Γιώργου Κολόζη, 71'

Η καρδιά του κτήνους

του Ρένου Χαραλαμπίδη (2005)

Ο Στέφανος Τζουτζές, πτυχιούχος φιλοσοφίας και επαγγελματίας είρων, απολύεται από το στρατό και θεωρεί ότι έφτασε η ώρα να περιφέρει στον κόσμο την αυταπόδεικτη ανωτερότητά του. Ωστόσο, πριν καλά-καλά πάρει στα χέρια του το απολυτήριο, ο αναπάντεχος θάνατος της μητέρας του θα τον βυθίσει στα χρέη και η απόρριψη της κοπέλας του στην αυτολύπηση. Η πραγματική ζωή αποδεικνύεται για τον Στέφανο πιο σκληρή απ' ό,τι φανταζόταν: «το παγώνι χάνει τα φτερά του», κατά τη φράση του συγγραφέα Πέτρου Τατσόπουλου, στο ομότιτλο βιβλίο του οποίου βασίζεται η *Καρδιά του κτήνους*. Τα πράγματα φαίνονται να παίρνουν διαφορετική τροπή για τον ήρωα, όταν θα συναντήσει τυχαία δυο παλιούς του συμμαθητές, που θα του προτείνουν να διαπράξουν μαζί την «ιδανική ληστεία»... **Γ.Π.**

» Ώρα προβολής: 12.15

Γλυκιά μνήμη

του Κυριάκου Κατζουράκη (Ελλάδα, 2005)

Η *Γλυκιά Μνήμη* εξιστορεί την επιστροφή μιας γυναίκας από τη Ρωσία στην Ελλάδα μετά από 25 χρόνια. Κεντρική ηρωίδα της ταινίας είναι η Ιρίνα, μια γυναίκα γεννημένη στη Μόσχα από έλληνα πατέρα και ρωσίδα μητέρα. Όταν λαμβάνει ένα γράμμα από την Ελλάδα, επιστρέφει στη χώρα και αναζητά τον ετεροθαλή αδερφό της. Ο πατέρας της έχει πεθάνει και ως μόνη κληρονομιά τής άφησε τα ημερολόγιά του κι ένα ανέκδοτο κείμενο του Ζενέ. Στην Ελλάδα η Ιρίνα προσπαθεί να συμφιλιωθεί με το παρελθόν της και ψάχνει σε μια -ξένη ουσιαστικά- χώρα για μια νέα ταυτότητα: ψάχνει για την Πατρίδα της. Ωστόσο, στην πορεία αυτής της αναζήτησης την περιμένουν μια σειρά από φριχτές εμπειρίες. Τα γεγονότα που θα βρει στο δρόμο της θα θέσουν σε δοκιμασία τις ψυχικές της αντοχές. Μόνους συμμάχους σ' αυτό το αντίξοο κι επώδυνο ταξίδι θα βρει τον ποιητικό λόγο του Ζενέ, έναν παράξενο αμερικάνο μουσικό και έναν μικρό πρόσφυγα από την Ουκρανία... **Γ.Π.**

» Ώρα προβολής: 14.00

Λιούμπη

της Λάγιας Γιούργου (2005)

«Λιούμπη» στα ρωσικά σημαίνει «αγάπη»: «Λιούμπη» είναι το όνομα μιας νεαρής κοπέλας από την Τασκένδη, που φτάνει στην Ελλάδα και πιάνει δουλειά σε μια μεσοαστική ελληνική οικογένεια ως βοηθός της ανήμπορης ηλικιωμένης μητέρας. Εκτός από την άρρωστη γυναί-

κα, στο σπίτι μένουν επίσης τα δύο παιδιά της -η έγκυος και υστερική κόρη της, η Άννα, και ο νεαρός γιος της, ο Δημήτρης, που ασφυκτικά υπό το βάρος των οικογενειακών ευθυνών. Η Λιούμπη θα γίνει ο εξωτερικός παράγοντας που θα απορρυθμίσει την εύθραυστη ισορροπία ανάμεσα στα μέλη της οικογένειας. Η Λιούμπη και ο Δημήτρης θα ερωτευτούν και ο αρραβώνας του τελευταίου θα διαλυθεί. Λίγο αργότερα, η Λιούμπη θα μείνει έγκυος, όμως τα οικονομικά βάρη της οικογένειας, που εξαναγκάζουν το Δημήτρη να παντρευτεί μια ευκατάστατη κοπέλα, θα σταθούν εμπόδιο στη σχέση του με τη Λιούμπη... **Γ.Π.**

» Ώρα προβολής: 16.15

Black Μπεε...

του Θόδωρου Μαραγκού (2005)

Ο Θοδωράκης μαθαίνει για την ύπαρξη διασωσμένων παπύρων με αρχαία ελληνικά κείμενα, οι οποίοι βρίσκονται στη βιβλιοθήκη της Νάπολης στην Ιταλία. Ερευνητές από όλον τον κόσμο ενδιαφέρονται και τα μελετούν, αλλά οι Νεοέλληνες αγνοούνε καν την ύπαρξή τους. Η γνωριμία του γιου του με έναν Ιταλό φιλέλληνα που μιλάει άπταιστα ελληνικά και γνωρίζει το θέμα, τον οδηγεί στη Νάπολη για να βρει και να μάθει για το περιεχόμενο των παπύρων, αναζητώντας ταυτόχρονα απαντήσεις για βαθύτερα ερωτήματα, όπως η σχέση των Νεοελλήνων με τους προγόνους τους, οι πραγματικές μας γνώσεις για αυτούς και η απότομη αποκοπή που επεχείρησε και κατάφερε το Βυζάντιο στη σχέση αυτή. Ταυτόχρονα, τα κείμενα του Επίκουρου που όπως αποδεικνύεται κρύβονται στους παπύρους, δίνουν απαντήσεις για την ίδια τη ζωή... **Β.Π.**

» Ώρα προβολής: 18.15

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ**Υποβρύχιος έρωτας**

του Γιάννη Σολδάτου (2005)

Ο Ισίδωρος είναι ο μεσήλικας ιδιοκτήτης ενός παλιού κινηματογράφου, ταγμένου στις παλιές σινεφιλ ταινίες. Στο μπαρ της αίθουσας δουλεύει ως μπάρμαν ο Ζοζέφ ή Ιωσήφ, εργασιτέχνης φωτογράφος και «κυνηγός ωραίων θλιμμένων γυναικών». Οι δυο τους, μαζί με τον ηλικιωμένο τεχνικό της μηχανής προβολής του κινηματογράφου, τον Σπύρο, υποδέχονται και φροντίζουν τους λιγοστούς θεατές της αίθουσας. Ωστόσο, η βασική ενασχόλησή τους είναι το να φτιάχνουν φανταστικές ιστορίες με «πρώτη ύλη» τις ζωές των ανθρώπων που συναντούν κάθε μέρα. Οι δυο φίλοι συναγωνίζονται ο ένας τον άλλο στην κατασκευή εξωφρενικών ιστοριών κι ύστερα πασχίζουν να αποδείξουν (στον άλλο αλλά και στον εαυτό τους) ότι ήταν αληθινές... **Γ.Π.**

» Ώρα προβολής: 10.00

Η πόλη των θαυμάτων

του Δημήτρη Αθανίτη (2005)

Αύγουστος 2004. Για δέκα μέρες η Αθήνα γίνεται το κέντρο του κόσμου. Άνθρωποι από όλο τον πλανήτη έρχονται να ζήσουν τη μεγάλη γιορτή. Από το Παρίσι, τη Βοστώνη, τη Μόσχα και το Τόκιο, όλα τα πρόσωπα της ταινίας βλέπουν τη ζωή τους ν' ανατρέπεται, καθώς οι πορείες τους διασταυρώνονται με τρόπο αναπάντεχο. Καλώς ήρθατε στην *Πόλη των Θαυμάτων!* **Β.Π.**

» Ώρα προβολής: 12.00

Το όνειρο του Ικάρου

του Κώστα Νάτση (2005)

Χωριό Ριζοβούνι, Ήπειρος: ένα ατίθασο δεκάχρονο αγόρι, ο Ηλίας, γιος ενός παπά και μιας νεαρής αλλά συντηρητικής μητέρας, πλήττει από το σχολείο και την ανιαρή ζωή του ορεινού χωριού. Εκείνο που πραγματικά τον γοητεύει είναι η παραδοσιακή μουσική της περιοχής, για την οποία είναι πρόθυμος να εγκαταλείψει τα πάντα. Εγκλωβισμένος ανάμεσα σε μια οικογένεια που δεν τον καταλαβαίνει κι ένα σχολείο που τον αφήνει αδιάφορο, μόνος φίλος και σύμμαχος στα όνειρά του είναι ένας περίεργος νεαρός, που κατασκευάζει παράξενες μηχανές, με σκοπό να καταφέρει να πετάξει. Όταν η πίεση από το περιβάλλον αρχίζει να γίνεται αφόρητη για τον Ηλία, ο μικρός αποφασίζει να αγοράσει ένα κλαρίνο και να ακολουθήσει τους σιγγά-νους πλανόδιους μουσικούς... **Γ.Π.**

» Ώρα προβολής: 13.45

Κι αν φύγω... θα ξανάρθω

της Δώρας Μασκλαβάνου (2005)

Η ταινία αφηγείται την ιστορία ενός καταδικασμένου έρωτα με φόντο το ορεινό μακεδονικό τοπίο. Ένας μικροκακοποιός, ο Μάρκος, αποφυλακίζεται και αναζητά καταφύγιο σ' ένα απομακρυσμένο ορεινό χωριό απ' όπου κατάγεται και όπου εξακολουθεί να μένει ο Μιχάλης, ο ξάδερφός του. Εκεί θα συναντήσει και θα ερωτευτεί την Ελπίδα, μια παράξενη και μοναχική γυναίκα, που ζει μια μονότονη ζωή, φτιάχνοντας κάρβουνο και ζώντας μ' έναν άνδρα που δεν αγαπά. Οι δυο χαρακτήρες θα πλησιάσουν ο ένας τον άλλο, όμως για να αγαπηθούν, θα πρέπει να αποδείξουν την εμπιστοσύνη τους ο ένας στον άλλο. Παράλληλα, ο σύζυγος της Ελπίδας και η κοινωνία του χωριού δεν δείχνουν ανοχή για τις σχέσεις του ζευγαριού. **Γ.Π.**

» Ώρα προβολής: 16.00

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ**ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ****Όμηρος**

του Κωνσταντίνου Γιάνναρη (2005)

Ο Ελιόν, ένας νεαρός Αλβανός μετανάστης, καταλαμβάνει, οπλισμένος με Kalashnikov και χειροβομβίδες, ένα λεωφορείο του ΚΤΕΛ λίγο έξω από τη Θεσσαλονίκη και κρατά επτά από τους επιβάτες όμηρους. Παγιδευμένος σε μια καταδικασμένη προσπάθεια να ξαναφτιάξει τη ζωή του, γίνεται θύτης και θύμα σε μια τρελή πορεία ενός λεωφορείου, αλλά και μιας ολόκληρης κοινωνίας. Τα τηλεοπτικά δίκτυα μεταδίδουν την απαγωγή σε ζωντανή σύνδεση και ολόκληρη η χώρα κρατά την αναπνοή της. Έξω από το λεωφορείο δημιουργείται μια αυτοκινητοπομπή που αποτελείται από περιπολικά, τηλεοπτικά συνεργεία, απειλισμένους συγγενείς και τους συνήθεις περιέργους, ενώ μέσα η ένταση ανεβαίνει λεπτό με το λεπτό... **Β.Π.**

» Ώρα προβολής: 10.00

Buzz

του Σπύρου Ν. Ταραβήρα (2005)

Ο Άλμπερτ Ισαάκ Μπεζερίδης –ή απλώς «Μπαζ»– είναι ένας από τους ελάχιστους Έλληνες επαγγελματίες της γραφής που γνώρισαν επιτυχία στο εξωτερικό και έγιναν ευρέως γνωστοί. Γεννημένος το 1908 στη Σαμφούντα, ο Μπεζερίδης κατέφυγε σε μικρή ηλικία μαζί με την οικογένεια του στο Σαν Φρανσίσκο. Εκεί ξεκίνησε, στις αρχές του '30, τη συγγραφική του πορεία. Λίγο αργότερα, μετακόμισε στο Λος Άντζελες και απασχολήθηκε ως σεναριογράφος των μεγαλύτερων κινηματογραφικών στούντιο. Ανάμεσα στις ταινίες του περιλαμβάνονται το κλασικό νουάρ *Φίλησέ με μέχρι θανάτου* και *Οι άνθρωποι του αίματος*. Συνεργάστηκε με σκηνοθέτες όπως ο Ζιλ Ντασέν και ο Νίκολας Ρέι, ενώ μεταξύ των φίλων του συγκαταλέγονταν ο Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ, ο Ρόμπερτ Μίτσαμ, ο Τζον Γουέιν και η Μέριλιν Μονρό. **Γ.Π.**

» *Όρα προβολής: 17.45*

Θυμάμαι

του Δημήτρη Κολλάτου (2005)

Κοιτάζοντας «στα μάτια» τους θεατές και απευθυνόμενος σ' αυτούς σε δεύτερο πρόσωπο, ο σκηνοθέτης, συγγραφέας, θεατράνθρωπος και πολιτικός Δημήτρης Κολλάτος αποκαλύπτεται. Εξήντα χρόνια συνειδητής ζωής, από τα Δεκεμβριανά μέχρι σήμερα, συμπυκνώνονται σε έναν αυτοβιογραφικό μονόλογο που διατρέχει σαν ραχοκοκαλιά την ταινία. Το *Θυμάμαι* αποτελεί μια αναδρομή στην πολυτάραχη πορεία του δημιουργού του: από τη μια η δημόσια ζωή του –οι ριζοσπαστικές απόψεις του, οι απαγορεύσεις και η λογοκρισία, οι τεταμένες σχέσεις του με το σύστημα και τους άλλους καλλιτέχνες– κι απ' την άλλη ο προσωπικός του βίος –η μητέρα του και οι συμβίες του, τα παιδιά του, τα όνειρα και η μοναξιά του. Ταυτόχρονα, μέσα από την αφήγηση περιστατικών με δεσπόζουσες προσωπικότητες της ελληνικής τέχνης στο δεύτερο μισό του 20ού αιώνα (όπως ο Χατζιδάκις, ο Καρούζος, ο Τσαρούχης, ο Ιόλας, ο Σαμαράκης κ.ά.), ο σκηνοθέτης καταθέτει την προσωπική του ματιά για την πολιτιστική αλλά και την πολιτική πορεία της Ελλάδας εδώ και μισό αιώνα. **Γ.Π.**

» *Όρα προβολής: 13.30*

ΚΙΝΗΤΟΝ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ

Ο άλλος

της Λουκίας Ρικάκη (2005)

Ο οκτάχρονος Γιώργος Γερακιανιάκης είναι ο μοναδικός Έλληνας μαθητής στο σχολείο του. Στο μονοθέσιο σχολείο του χωριού Πατισίδερο στο Ηράκλειο, όλοι οι συμμαθητές του Γιώργου είναι Αλβανοί, παιδιά μεταναστών που ήρθαν στην Ελλάδα για μια καλύτερη τύχη και κατέληξαν στο χωριό. Σ' αυτούς οφείλεται το γεγονός ότι το σχολείο παραμένει ανοικτό, χωρίς αυτούς θα είχε κλείσει. Στο σχολείο όλοι διδάσκονται ισότιμα και αυτό διασφαλίζεται από την αφοσίωση του δασκάλου Γιάννη Φραγκιαδάκη. Το έργο του δασκάλου δεν μένει μόνο στο σχολείο, μιας και έχει άμεσο αντίκτυπο στην ομαλή συνύπαρξη και διαβίωση των Αλβανών μεταναστών στο χωριό. Άλλωστε οι μετανάστες είναι πια που φροντίζουν τη γη του χωριού... **Β.Ρ.**

» *Όρα προβολής: 10.00*

Το όνειρο του σκύλου

του Άγγελου Φραντζή (2005)

Ένας άνδρας βλέπει ένα όνειρο, μια παράξενη ληστεία συμβαίνει στη λυρική σκηνή, κάποιος κλέβει τη φωνή της κεντρικής τραγουδίστριας. Ο ίδιος άντρας γυρνώντας στο σπίτι του συνειδητοποιεί ότι στο σπίτι του έχει γίνει μια παράξενη ληστεία. Το μυστήριο σιγά σιγά ξεδιπλώνεται. Τι συμβαίνει στην πραγματικότητα; Πού σταματα η αλήθεια και πού αρχίζει το ψέμα; Υπάρχει αλήθεια κι αν ναι, ποια είναι αυτή; Η πραγματικότητα αποτελεί τη μόνη αλήθεια; **Β.Ρ.**

» *Όρα προβολής: 11.45*

Το γαλάζιο φόρεμα

του Γιάννη Διαμαντόπουλου (2005)

Η σχέση μιας μάνας με το γιο της. Σχέση λατρείας σχεδόν τυφλής. Ο γιος, χαρακτήρας δύσκολος από μικρός, δεν θα κρύψει τις ομοφυλοφιλικές του τάσεις. Η μάνα όμως προτιμά να εθελουφλεί. Ο γιος στη συνέχεια την ακολουθεί στην επιλογή της. Συνεχίζει όμως να συγκρούεται μαζί της για το παραμικρό. Πάντα όμως επιστρέφει, μοιάζει να είναι αγκιστρωμένος πάνω της με έναν περίεργο σύνδεσμο. Στην προσπάθειά του να φύγει μακριά της και να ακολουθήσει τη δική του πορεία, ταξιδεύει στο Παρίσι για να ασχοληθεί με το χορό. Η επιστροφή του θα είναι απογοητευτική. Αλλάζοντας πολλές δουλειές στόχος του, πέρα από τη δική του ευτυχία, είναι άλλοτε να εντυπωσιάσει και άλλοτε να προκαλέσει τη μάνα του. Καταλήγοντας στο πεζοδρόμιο ως τραβεστί, η πορεία του μοιάζει πια μη αναστρέψιμη. Και η μάνα, πάντα αρνούμενη να τον καταλάβει, συνεχίζει να του δίνει τα πάντα. **Β.Ρ.**

» *Όρα προβολής: 15.15*

Κακολύρι 544... η ιστορία μιας μέρας

του Σταύρου Ιωάννου (2005)

Το Κακολύρι ήταν ένας μόνο τόπος ολοκαυτώματος, ανάμεσα στους δεκάδες άλλους στην Ελλάδα. Η νύχτα μεταξύ της 24ης και 25ης Μαΐου

του 1944 υπήξε καθοριστική για την ιστορία του χωριού. Οι Έλληνες αντάρτες στην προσπάθειά τους να ανατινάξουν μια γέφυρα, σκότωσαν ένα Γερμανό στρατιώτη. Οι Γερμανοί για αντίποινα εκτέλεσαν τους περισσότερους άντρες του χωριού και στη συνέχεια κάψανε όλο το χωριό. Η Ιστορία αυτή ζωντανεύει, 60 χρόνια μετά, στην ταινία του Σταύρου Ιωάννου μέσα από τις πραγματικές μαρτυρίες των ανθρώπων που τις έζησαν. Κανείς δεν γνωρίζει ολόκληρη την ιστορία γιατί ποτέ δεν καταγράφηκε. Ο καθένας περιγράφει το κομμάτι της ιστορίας που έζησε. Όλες οι μαρτυρίες συνολικά συμπληρώνουν το παζλ της θηριωδίας. Ταυτόχρονα, μέσα από τις μαρτυρίες αυτές, η ταινία λειτουργεί και σε άλλα επίπεδα. Τονίζει τη σημαντικότητα της ιστορικής μνήμης και δείχνει ότι πίσω από κάθε επίσημη ιστορία υπάρχουν οι προσωπικές ιστορίες των ανθρώπων που τις έζησαν. **Β.Ρ.**

» *Όρα προβολής: 18.00*

ΚΙΝΗΤΟΝ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ

Λουκουμάδες με μέλι

της Όλγας Μαλέα (2005)

Ο Μάνος επιστρέφει στην ιδιαίτερη πατρίδα του από την Αθήνα, μιας και μόλις έχει χάσει τη δουλειά του. Εκεί θα συναντήσει όλους τους παλιούς γνωστούς του: τη Φένια, το μεγάλο του έρωτα που τώρα δουλεύει σε γραφείο κηδειών, τη θεία του που τον προστατεύει πάντα αν και με λάθος τρόπο, το θείο του που λιγουρεύεται απαγορευμένους λουκουμάδες και το... Μαρικάκι, την αγαπημένη του γουρουνίτσα που με εξυπνάδα λαγωνικού, γίνεται σύμμαχος στην αποκάλυψη μιας λυτρωτικής αλήθειας. **Β.Ρ.**

» *Όρα προβολής: 10.00*

Τσίου...

του Μάκη Παπαδημητράτου (2005)

Αθήνα, Δεκαπενταγούστος. Οι εκδρομείς έχουν εγκαταλείψει την πόλη· το ίδιο και οι ντίλερ ναρκωτικών. Ο Τσίου, ένας νεαρός ηρωινομανής, ψάχνει μάταια λίγη πρέζα για να «γίνει». Με αφορμή την αναζήτηση του Τσίου το απόγευμα της Παναγίας, η ταινία μάς συστήνει σε ένα γαϊτανάκι αλλοπρόσαλων χαρακτήρων, που κοινό τους πρόβλημα είναι η έλλειψη παράνομων ουσιών. Ο Τσίου θα ψάξει για ηρωίνη μέσω της αδερφής του, που είναι παντρεμένη μ' ένα μαφιόζο. Εκείνος θα αναθέσει στους δύο μπράβους του, τον Τάκο και τον Μπιλ, να ψάξουν για τα πολύποθητα γραμμάκια κι αυτοί με τη σειρά τους θα απευθυνθούν στον κοκαϊνομανή Νώντα, παλιό φίλο του Τσίου. Εν τω μεταξύ, ο Νώντας και ο φίλος του Γιάννης διεκδικούν την Τζένη, μια μεγαλοαστή που αναζητά κοκαΐνη. Τα πράγματα θα μπερδευτούν όταν ο Νώντας θα ψάξει για ηρωίνη μέσω του Τσίου, χωρίς να ξέρει ότι προορίζεται για εκείνον. **Γ.Π.**

» *Όρα προβολής: 12.00*

Το κακό

του Γιώργου Νούσια (2005)

Σε διάστημα λίγων ωρών τρεις εργάτες μεταμορφώνονται σε αιμοβόρα ζόμπι και απειλούν να μεταδώσουν τη δίψα τους σε ολόκληρη την πόλη. Το Κακό ξυπνάει στο κέντρο της Αθήνας και με ρυθμό επιδημίας μετατρέπει τους ανυποψίαστους πολίτες σε λυσσασμένα ζόμπι. Όσοι επιβιώσουν θα παλέψουν για τη ζωή τους. Μέχρι θανάτου... Διακόσιοι πενήντα βοηθητικοί ηθοποιοί, εκατό πλάνα με ψηφιακά εφέ, εβδομήντα προσθετικά make up effects, σαράντα λίτρα αίμα, δεκαπέντε κούκλες για πτώματα, τέσσερις μήνες γύρισμα... Κάπως έτσι είναι ο απολογισμός της μοναδικής αυτής προσπάθειας για τα ελληνικά δεδομένα. Το πρώτο ελληνικό σπλάτερ είναι γεγονός, σε μια ταινία που συνδυάζει αγωνία τρόπο αλλά και γέλιο. **Β.Ρ.**

» *Όρα προβολής: 14.00*

Εκτός σχεδίου

του Μένιου Δίτσα (2005)

Σύμφωνα με τις στατιστικές, το 4% του ελληνικού πληθυσμού αποτελείται από τσιγγάνους. Τόσο στην Ελλάδα όσο και σ' ολόκληρο τον κόσμο, η φυλή των Ρομ αποτελεί μια ιδιαίζουσα, από ιστορική και πολιτισμική άποψη, κοινωνική τάξη. Διεσπαρμένοι ανά την υφήλιο, χωρίς γραπτή γλώσσα, με έναν ιδιαίτερο πολιτισμό που διακρίνεται (και πολλές φορές είναι διαμετρικά αντίθετος) από τους αξιακούς κώδικες του δυτικού πολιτισμού, οι τσιγγάνοι ήταν ανέκαθεν αντικείμενο ενδιαφέροντος για τον καλλιτεχνικό κόσμο. Την ίδια στιγμή, όμως, η ρατσιστική συμπεριφορά των εκάστοτε κρατικών αρχών –τόσο σε ελληνικό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο– και τα κοινωνικά στερεότυπα που τους συνόδευσαν, οδήγησαν την ξεχωριστή αυτή φυλή σε περιθωριοποίηση και μαρασμό.

Γ.Π.

» Ώρα προβολής: 18.15

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Η χορωδία του Χαρίτωνα

του Γρηγόρη Καραντινάκη (2005)

Ο Χαρίτων Ουλιάνωφ είναι ο Γυμνασιάρχης στο σχολείο μιας μικρής επαρχιακής πόλης. Ονειροπόλος, γλεντζές, γυναικάς αλλά και τρυφερός ζει την κάθε στιγμή της ζωής του με όλο του το είναι. Η έλευση της Ελένης, μιας όμορφης καθηγήτριας Μαθηματικών στο σχολείο, θα τον κάνει να αποκτήσει τους πρώτους του αντιπάλους, το νέο αυστηρό διοικητή του στρατού που όρισε η στρατιωτική κυβέρνηση της δικτατορίας και ένα συνάδελφό του. Άλλωστε μια ωραία Ελένη πάντα φέρνει κι έναν Τρωικό πόλεμο, άσχετα αν ο ίδιος δεν θέλει να συμμετάσχει σε κάτι τέτοιο. Αυτός επιμένει να χαιρέται το καλό κρασί καθώς και τις πρόβες της χορωδίας του σχολείου που πρόκειται να λάβει μέρος στο μεγάλο τοπικό διαγωνισμό χορωδιών. Ο μικρός Γρηγόρης, αγαπημένος μαθητής του Χαρίτωνα, παρακολουθεί όλη την πόλη να ζει για το διαγωνισμό αλλά και να παίρνει μαθήματα ζωής από το δάσκαλό του.

Β.Ρ.

» Ώρα προβολής: 10.00

Η νοσταλγός

της Ελένης Αλεξανδράκη (2004)

Είναι λίγες οι φορές που ο σύγχρονος ελληνικός κινηματογράφος πατάει στην ελληνική λογοτεχνία για να αντλήσει τις ιστορίες του. Η Ελένη Αλεξανδράκη όχι μόνο την εμπιστεύεται, αλλά επιλέγει να βασιστεί στο ομότιτλο διήγημα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, μια επιλογή φαινομενικά δύσκολη, για τη δεύτερή της ταινία μιας και ο πλούτος και η ομορφιά των γρα-

πτών του συγγραφέα βασίζεται στην ομορφιά της γλώσσας του και τη δύναμη της παράδοσης. Αυτό ακριβώς είναι και το στοιχείο που η σκηνοθέτης επιχειρεί να αποδώσει στην ταινία. Γυρισμένη στη Νίσυρο και το Γυαλί, δυο μικρά νησιά της Δωδεκανήσου, με αφήγηση στη νισύρική διάλεκτο από τρία Νισυρόπουλα και εκτός από επαγγελματίες ηθοποιούς να χρησιμοποιεί και Νισύριους ερασιτέχνες, η ταινία προσπαθεί να έχει την αύρα του συγγραφέα. Η ιστορία αναφέρεται σε μια γυναίκα που το σκάει από το νησί που ζει με τον αρκετά μεγαλύτερο σύζυγό της για το απέναντι νησί, που αποτελεί την ιδιαίτερη πατρίδα της. Κατά τη φυγή της ένας νεαρός βοσκός κρυφά ερωτευμένος μαζί της τη βοηθά στην απόδρασή της ενώ για την ίδια, παρά έναν λανθάνοντα ερωτισμό που υπάρχει και στη δική της ψυχή, ο πραγματικός λόγος της φυγής της είναι η νοσταλγία για τον τόπο που γεννήθηκε...

Β.Ρ.

» Ώρα προβολής: 12.30

Η εύκολη Λία

του Βαγγέλη Σεϊτανίδη (2005)

Ο Σάββας είναι πορτιέρης στο πιο κοσμικό club της Αθήνας. Χρόνια στη νύχτα, περνάει την κρίση των 30 στα 40! Παραμονές Χριστουγέννων, τρακάρει με τη Λία, κόρη διαβόητου μεγαλοεπιχειρηματία. Ο Σάββας βλέπει σ' αυτήν το «έτερον ήμισυ». Μέχρι τώρα, δήλωνε άθεος. Από 'δω και πέρα ερμηνεύει διάφορες συμπτώσεις ως θεϊκά σημάδια. Όταν αποφασίζει πως για τις σαδομαζοχιστικές τάσεις της Λίας φταίει ο πατέρας της, ο Θεός του οπλίζει το χέρι μ' ένα 45άρι.

Ο Βαγγέλης Σεϊτανίδης διαλέγει άλλον έναν άνθρωπο που δουλεύει στη νύχτα. Από τον Αιώνιο φοιτητή και τη δουλειά στο καζίνο, σειρά έχει ο πορτιέρης Σάββας, ένας άνθρωπος που έχει μια δανεική εξουσία, κρατώντας έξω από το club ανθρώπους που, κατά κάποιο τρόπο, και αυτοί ικανοποιούν τις μαζοχιστικές τους τάσεις περιμένοντας έξω από το μαγαζί. Αυτό είναι και το ουσιαστικό θέμα της ταινίας. Στο θέατρο του σαδομαζοχισμού, είναι σαν να περπατάς σε τενωμένο σκοινί και από θύμα, είναι πολύ εύκολο να γίνεις θύτης. Ή το λιγότερο, να παρασυρθείς σε μια πορεία που δύσκολα μπορείς να ελέγξεις...

Β.Ρ.

» Ώρα προβολής: 14.30

Κινέττα

του Γιώργου Λάνθιμου (2005)

Κατά τη διάρκεια του χειμώνα, στο άλλοτε δημοφιλές και τώρα παρηκμασμένο θέρετρο της Κινέττας, οι ζωές τριών προσώπων συνδέονται αναπάντητα: μια νεαρή κοπέλα, που ζει και εργάζεται στο άδειο ξενοδοχείο ως καθαρίστρια, ένας υπάλληλος φωτογραφείου κι ένας αστυνομικός με πολιτικά ρούχα. Ο αστυνομικός, παθιασμένος με τα αυτοκίνητα, τα κασετόφωνα και τις ρωσίδες, βρίσκεται εκεί για να κάνει αναπαραστιάσεις εγκλημάτων που έγιναν στην περιοχή. Για το σκοπό αυτό χρησιμοποιεί τη νεαρή καθαρίστρια και τον φωτογράφο. Η κοπέλα ενθουσιάζεται με το ρόλο της, ενώ ο φωτογράφος την ερωτεύ-

ται. Ο αστυνομικός από την άλλη, μην μπορώντας να αγοράσει την BMW των ονείρων του, παρασύρεται σε βόλτες με καρτ και νύχτες με ρωσίδες πόρνες. Η δεύτερη μεγάλο μήκους ταινία του Γιώργου Λάνθιμου (το 2001 είχε συνσκηνοθετήσει με το Λάκη Λαζόπουλο το φιλμ *Ο καλύτερός μου φίλος*) είναι ένα πρωτότυπο, αισθητικά και αφηγηματικά, κινηματογραφικό πείραμα, ασυνήθιστο για την εγχώρια κινηματογραφία. Ελάχιστοι διάλογοι, ελλειπτική πλοκή, στυλιζαρισμένη φωτογραφία, κινηματογράφηση με κάμερα στο χέρι και εκτεταμένα μονόπλانا συνθέτουν το ιδιαίτερο σύμπαν της *Κινέττας*. Μπροστά στο φακό, το άδειο ξενοδοχείο μετατρέπεται στο ιδανικό σκηνικό που τονίζει τη μοναξιά και την αδυναμία επικοινωνίας των τριών χαρακτήρων.

Γ.Π.

» Ώρα προβολής: 16.30

Το πήδημα του Κατσαντώνη και ο μπάμπας Λάμπρος

του Γιώργου Κολόζη (2005)

Ο Μπάμπας Λάμπρος είναι ένας ηλικιωμένος ορεσίβιος που ζει στα Άγραφα. Το καφενείο και το χάνι του, που λειτουργούν από το 1937, αποτελούν σταθμό για όλους τους ντόπιους και τους ταξιδιώτες της περιοχής. Εκεί συχνάζουν κάθε λογής περιεργοί τύποι. Η ταινία καταγράφει τη ζωή του Μπαρμπα Λάμπρου και την κίνηση στο χάνι των Αγράφων, παραλληλίζοντάς τες με την ιστορία μιας άλλης προσωπικότητας του τόπου, του ήρωα της επανάστασης Κατσαντώνη. Σύμφωνα με το θρύλο, ο Κατσαντώνης, για να ξεφύγει από τους διώκτες του, μπορούσε με ένα σάλτο να πηδήξει από τη μία πλευρά του Αχελώου στην άλλη –σ' ένα σημείο κοντά στο χάνι του Μπαρμπα Λάμπρου. Ο Μπάμπας Λάμπρος, παρά την ηλικία του, δεν κατάφερε ποτέ να πάει μέχρι το σημείο αυτό. Όμως τώρα ήρθε η στιγμή να το επιχειρήσει... Η ταινία του βραβευμένου ντοκιμαντερίστα Γιώργου Κολόζη στήνει μια πρωτότυπη κι ενδιαφέρουσα αναλογία ανάμεσα σε δύο φαινομενικά αταίριαστες προσωπικότητες. Η αισθητική και αφηγηματική της ευρηματικότητα έγκειται, κυρίως, στη συνδυαστική χρήση του θεάτρου σκιών, οι φιγούρες του οποίου παρεμβαίνουν, σχολιάζουν και υπογραμμίζουν τα επί της οθόνης τεκταινόμενα. Παράλληλα, οι επιβλητικές εικόνες του τοπίου των Αγράφων και οι -ακόμη πιο επιβλητικές- μορφές των ανθρώπων της περιοχής, δημιουργούν μια ατμόσφαιρα μυστικιστικής έντασης. Η ταινία του Γιώργου Κολόζη είναι ένα ποιητικό παιχνίδι φωτός και σκιάς, μοναξιάς και παρείστικης ελαφρότητας και ταυτόχρονα ένα πρωτότυπο και άκρως ευχάριστο μάθημα ιστορίας.

Γ.Π.

» Ώρα προβολής: 18.30

Η γυναίκα είναι... σκληρός άνθρωπος

του Αντώνη Καφετζόπουλου (2005)

Μια δύσκολη μέρα ξεκινάει για τον Τζόνι. Η γυναίκα του, του θέτει τελεσίγραφο ότι θέλει επιγόντως να κάνουν παιδί, η μητέρα του εξαφανίζεται μυστηριωδώς κατά την επίσκεψή της στη διαφημιστική εταιρία που εργάζεται ο ίδιος, η κόρη του που κατηγορείται για μικροκλοπές το σκάει με έναν Βούλγαρο κακοποιό, η πρώην γυναίκα του τον πιέζει να μιλήσουν για την κόρη τους. Κι όλα αυτά καθώς ο Τζόνι βρίσκεται στο πιο κρίσιμο σημείο της καριέρας του ως διαφημιστής. Ο Τζόνι διατυμπανίζει συνεχώς στους συνεργάτες του να μην αψηχούν, μιας και η μέρα της κρίσης δεν έφτασε ακόμη. Η μέρα αυτή όμως θα τον κάνει να το ξανασκεφτεί...

Β.Ρ.

» Ώρα προβολής: 16.00

Αναζητάμε το νέο και το περιμένουμε

ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΟΥ 46ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΒΡΑΒΕΙΑ FIPRESCI

Η Κριτική Επιτροπή της Διεθνούς Ομοσπονδίας των Κριτικών Κινηματογράφου (FIPRESCI) αποτελείται από τους:

- Κίριλ Ραζλόγκοφ (Ρωσία) Πρόεδρος
- Μάγκντα Μιχαϊλέσκου (Ρουμανία)
- Τζον Χάρκνες (Καναδάς)
- Ανίκα Γκούσταφσον (Σουηδία)
- Λουκά Κατσίκια (Ελλάδα),

απένευμε τα εξής βραβεία:

Για το Επίσημο Διαγωνιστικό Τμήμα στην ταινία:
• **ΠΩΣ ΠΕΡΝΑΝ ΟΙ ΩΡΕΣ / COMO PASAN LAS HORAS** της Ines de Oliveira Cezar (Ινές ντε Ολιβέιρα Σεζάρ)

Για τον Ελληνικό Κινηματογράφο 2005 στην ταινία:
• **ΤΣΙΟΥ...** του Μάκη Παπαδημητράτου, Ελλάδα

ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΟΙΝΟΥ JAMESON

Το βραβείο Κοινού JAMESON του Διεθνούς Διαγωνιστικού Τμήματος του 46ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, που συνοδεύεται από το χρηματικό έπαθλο των 3.000 ευρώ, απονεμήθηκε στην ταινία:

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΠΡΩΧΝΕΙ ΚΑΡΟΤΣΙ / MAN PUSH CART του Ramin Bahrani (Ραμίν Μπαχράνι), ΗΠΑ

Το βραβείο Κοινού JAMESON του Ελληνικού Προγράμματος του 46ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, που συνοδεύεται από το χρηματικό έπαθλο των 3.000 ευρώ, απονεμήθηκε στην ταινία:

Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΟΥ ΧΑΡΙΤΩΝΑ του Γρηγόρη Καραντινάκη, Ελλάδα

Το βραβείο Κοινού JAMESON του τμήματος Ματιές στα Βαλκάνια του 46ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, που συνοδεύεται από το χρηματικό έπαθλο των 2.000 ευρώ, απονεμήθηκε στην ταινία:

ΠΗΓΑΙΝΕ ΔΥΤΙΚΑ / GO WEST του Ahmed Imamovic (Αχμέντ Ιμάμοβιτς), Βοσνία Ερζεγοβίνη/Κροατία

ΒΡΑΒΕΙΟ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ «ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΑΞΙΕΣ»

Ο τηλεοπτικός σταθμός της Βουλής των Ελλήνων μεταξύ πολλών αξιόλογων ταινιών του τμήματος Ημέρες Ανεξαρτησίας επέλεξε μια ταινία που με πειστικότητα και έμπνευση ιχνηλατεί την πορεία ενός ανθρώπου από την ακραία βία του γκέτο στην κάθαρση, αναδεικνύοντας τις αρχές της αξιοπρέπειας και του αυτοσεβασμού και ιδίως τη θεμελιώδη αξία της ανθρώπινης ζωής.

Το βραβείο «Ανθρώπινες αξίες» της Βουλής των Ελλήνων, που συνοδεύεται από το χρηματικό έπαθλο των 15.000 ευρώ, απονεμήθηκε στην ταινία:

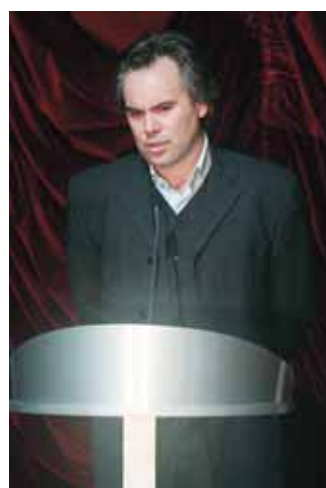
ΤΣΟΤΣΙ / TSOTSI του Gavin Hood (Γκάβιν Χουντ), Νότια Αφρική/Μ.Βρετανία

ΒΡΑΒΕΙΟ ΤΗΣ ΠΕΚΚ

Η Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου επισημαίνει:

1. Ελπίζουμε ότι για τελευταία φορά φέτος συμβαίνει το παράδοξο να βραβεύουμε μια ελληνική ταινία σε μια τελετή λήξης του Διεθνούς Διαγωνιστικού τμήματος του Φεστιβάλ.
2. Επισημαίνοντας την ουσιαστική υπεροχή των ταινιών τεκμηρίωσης, η ΠΕΚΚ απένευσε το Βραβείο Καλύτερης Ταινίας στο ντοκιμαντέρ του Σπύρου Ταρσάβηρα **BUZZ**, όχι μόνον επειδή αγαπάει με πάθος το σινεμά και τους αφανείς εργάτες του, αλλά και γιατί καταφέρνει να συνδέσει την Ελληνική διασπορά με τη μυθολογία του Χόλιγουντ.
3. Μας ανησυχεί η συνεχιζόμενη διόγκωση του θεσμού, εις βάρος των σαφέστερων επιλογών και της ουσιαστικότερης επικοινωνίας.
4. Τέλος, μας εκπλήσσουν οι αόριστες εξαγγελίες και η σύγχυση που διαπερνά το νέο πλαίσιο νόμου, την ώρα που ο ελληνικός κινηματογράφος χρειάζεται γενναίες, ξεκάθαρες και επείγουσες πρωτοβουλίες.

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΤΕΚΤ

Ειδικό βραβείο τεχνικής αρτιότητας ΕΤΕΚΤ – ΟΤ (Ένωση Τεχνικών Ελλάδος Κινηματογράφου Τηλεόρασης - ΟΤ) για ελληνική παραγωγή απονεμήθηκε στην ταινία

ΓΑΛΑΖΙΟ ΦΟΡΕΜΑ του Γιάννη Διαμαντόπουλου

Ο Φράνσις Φόρντ Κόπολα στην έκθεση του Βιττόριο Στοράρο

Από τη συναυλία της Βικτόρια Αμπρίλ στο Μέγαρο Μουσικής

Από τη συναυλία του Φατίχ Ακίν στην Αποθήκη Γ

Από την τελετή απονομής βραβείων του 46ου Φεστιβάλ

Θέλω

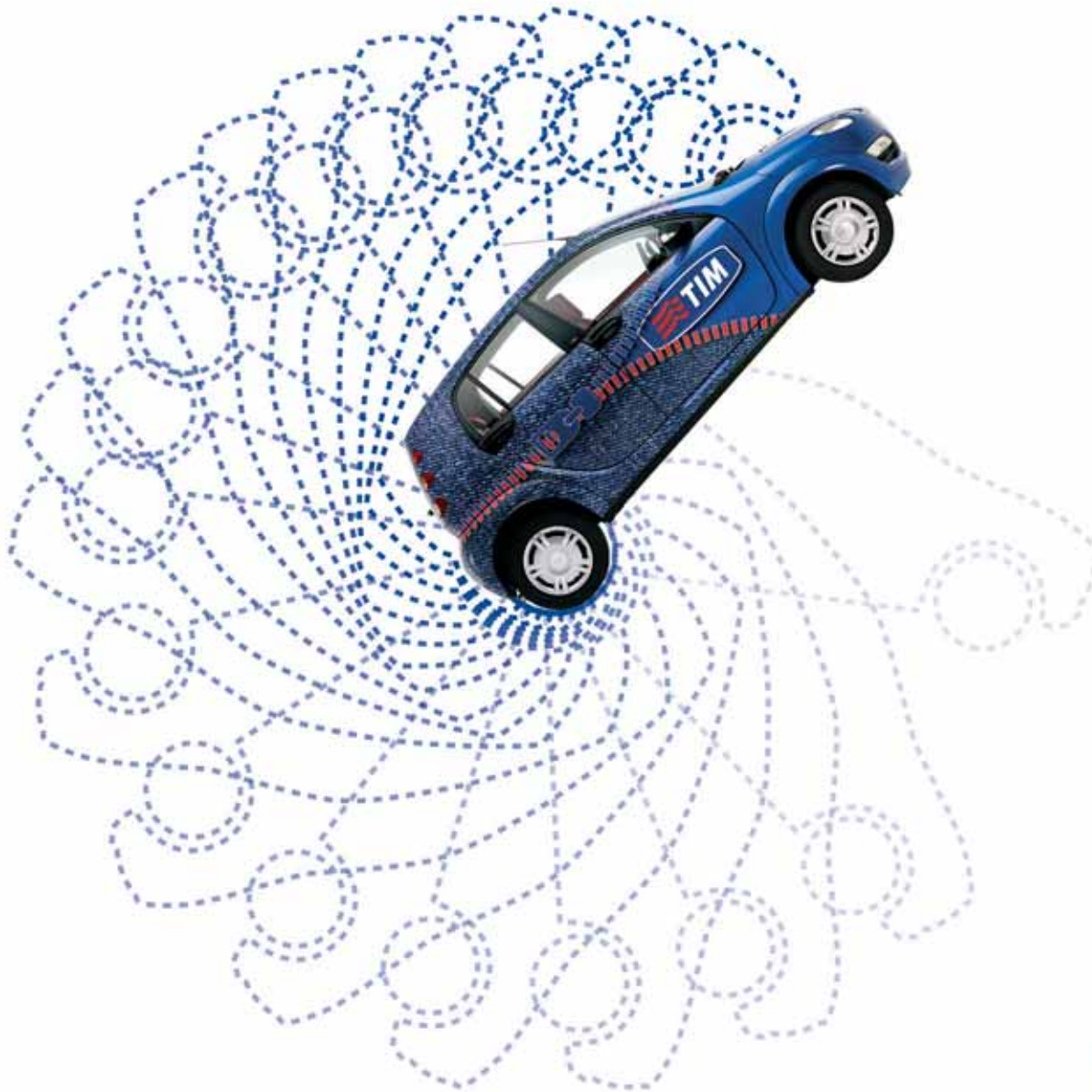
να κερδίσω ένα
smart forfour.

Κάν' το δικό σου τώρα που γυρίζει!

Στείλε τώρα κενό SMS* στο 4444

Η TIM χαρίζει ένα smart forfour τη μέρα, κάθε μέρα!
Ισχύει για συνδρομητές καρτοκινητής και συμβολαίου TIM.
Από 24/10/05 έως 22/12/05

*χρέωση 0,90€/SMS + ΦΠΑ

TIM is a Trademark and Name Licensed by TIM Italia S.p.A.

Δεν υπάρχουν όρια.

Για πληροφορίες κάλεσε δωρεάν το 1444. Όροι συμμετοχής στο www.tim.gr

Ηου Hsiao-hsien

Το 46ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης με την ευκαιρία του αφιερώματος στον ταϊβανό δημιουργό Ηου Hsiao-hsien εκδίδει μονογραφία, η οποία περιλαμβάνει:

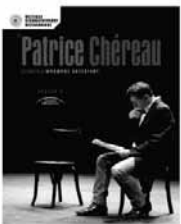

- * Εισαγωγικό κείμενο από τον Νίκο Σαββάτη.
- * Ανέκδοτα στην Ελλάδα δοκίμια και μελέτες για το αισθητικό σύμπαν του σκηνοθέτη από σημαντικούς ευρωπαίους, αμερικανούς και ασιάτες θεωρητικούς: *Gregory Cheshire, Kent Jones, James Udden, Gang Xu* κ.ά.
- * Συνεντεύξεις του Χου Χαίο-χαιεν και ένα σπάνιο κείμενό του για τον ταϊβανικό κινηματογράφο.
- * Μία μαρτυρία του σκηνοθέτη και πρώην κριτικού *Olivier Assayas*, των πρώτου ευρωπαίου δημοσιογράφου που ασχολήθηκε σοβαρά με το έργο του Χου Χαίο-χαιεν.
- * Πλήρη φιλμογραφία με ζενερικά και συνόψεις των ταινιών, δηλώσεις του σκηνοθέτη και των συνεργατών του και κριτικές για όλες τις ταινίες του από ξένους και έλληνες κριτικούς και σκηνοθέτες.
- * Πλούσιο φωτογραφικό υλικό.

Εκδόσεις: Ιανός - Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Επιμέλεια: Νίκος Σαββάτης. Σελίδες: 208

Patrice Chereau

Το 46ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης με την ευκαιρία του αφιερώματος στο γάλλο δημιουργό του σινεμά Patrice Chereau παρουσιάζει έκδοση, η οποία περιλαμβάνει:

- * Πρωτότυπες μελέτες και προσεγγίσεις του κινηματογραφικού έργου του αποκλειστικά από τους έλληνες κριτικούς και θεωρητικούς του κινηματογράφου *Μπάμπη Ακτσόγλου, Τάσο Γουδέλη, Κωνσταντίνo Κυριακό*
- * Παρουσίαση του θεατρικού του έργου από την *Ελένη Βαροπούλου* και τις *Ιλειάνα Δημάδη* και *Αργυρώ Χιώτη*.
- * Αναλυτική προσέγγιση των ταινιών του, με πλήρη ζενερικά, περιλήψεις, κείμενα και συνεντεύξεις του σκηνοθέτη και κριτικές προσεγγίσεις από τους: *Γιάννη Κατσαχνιά, Chantal de Bechade, Stephane Bouquet, Chris Darke, Pierre Eisenreich, Richard Falcon, Jean-Michel Frodon, Christophe Honore, Violeta Kovacsics, Marcel Martin, Danielle Parra, Yan Tobin, Serge Toubiana, Μπάμπη Ακτσόγλου, Μαρία Γαβαλά, Θόδωρο Σούμα, Ιωάννα Παπαγεωργίου, Γιάννα Σαρρή, Σωκράτη Καμπούροπουλο*.
- * Συνεντεύξεις του Chereau από τη *Μαρία Κατσουνάκη* και τον *Γιάννη Ζουμπούλακη*.
- * Βιβλιοπαρουσίαση του συγγραφέα *Hanif Kureishi*, φίλου και συνεργάτη του Chereau στη «Σαρκική εξάρτηση».
- * Πλήρη θεατρογραφία, όπως και φιλμογραφία τηλεοπτικών ταινιών.

Εκδόσεις: Σύγχρονοι Ορίζοντες - Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Επιμέλεια: Μπάμπης Ακτσόγλου. Σελίδες: 176

Michael Winterbottom

Το 46ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης με την ευκαιρία του αφιερώματος στον βρετανό δημιουργό Michael Winterbottom παρουσιάζει διγλωσση έκδοση στα ελληνικά και τα αγγλικά, η οποία περιλαμβάνει:

- * Μελέτες και προσεγγίσεις του έργου του από τους βρετανούς κριτικούς κινηματογράφου *Philip Kemp* και *Leslie Felperin*.
- * Αναλυτικά ζενερικά και περιλήψεις των ταινιών.
- * Κριτικές προσεγγίσεις των ταινιών του σκηνοθέτη αποκλειστικά από τον αγγλόφωνο τύπο, που υπογράφουν οι *Derek Elley, Dan Jolin, Colin Kennedy, Glenn Kenny, Demetrios Matheou, Dominic Power, Jonathan Romney, Charlotte O'Sullivan, Daniel Webb, Linda Ruth Williams*.
- * Πλούσιο φωτογραφικό υλικό από όλες τις ταινίες, όπως και μερικές σπάνιες φωτογραφίες του ίδιου του Winterbottom.

* Φιλμογραφία του τηλεοπτικού του έργου.
Εκδόσεις: Ιανός - Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Επιμέλεια: Philip Kemp & Μπάμπης Ακτσόγλου. Σελίδες: 104

Νίκος Παπατάκης

Το 46ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με την Ελληνοαμερικανική Ένωση εκδίδει την πρωτότυπη μονογραφία του Γιάννη Κονταξόπουλου, η οποία περιλαμβάνει:

- * Πρόλογο από τον *Jack Lang*, πρώην Υπουργό Πολιτισμού της Γαλλίας, και τον συγγραφέα *Βασίλη Βασιλικό*.
  - * Διεξοδική ανάλυση του έργου του σκηνοθέτη, με παράλληλη παρουσίαση των γεγονότων της ζωής του, τα οποία διαμόρφωσαν την κινηματογραφική του αισθητική.
  - * Τρεις μαρτυρίες από τους *Michel Piccoli, Όλγα Καραλάτου* και *Νίκο Κούνδουρο*.
  - * Συνεντεύξεις του σκηνοθέτη.
  - * Ντοκουμέντα σχετικά με τις ταινίες του σκηνοθέτη (σκόλια του ίδιου, ειδικές συνεντεύξεις του για κάθε ταινία, κινηματογραφικές κριτικές, ζενερικά και συνόψεις όλων των ταινιών του).
  - * Κείμενα γάλλων στοχαστών, συγγραφέων και ποιητών, όπως οι: *Jean-Paul Sartre, Simone de Beauvoir, Jean Genet, Andre Breton, Maurice Clavel, Michel Foucault* κ.ά.
  - * Καταγραφή παράλληλων δραστηριοτήτων του Νίκου Παπατάκη ως παραγωγού, σεναριογράφου, θεατρικού σκηνοθέτη, ηθοποιού και μυθιστοριογράφου.
  - * Δημοσίευση πρωτότυπου σεναρίου του σκηνοθέτη για μία μελλοντική ταινία.
  - * Βιβλιογραφία, ευρετήρια ονομάτων και τίτλων.
  - * Πλούσιο και ανέκδοτο φωτογραφικό υλικό.
- Εκδόσεις: Καστανιώτη - Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης - Ελληνοαμερικανική Ένωση
Συγγραφέας: Γιάννης Κονταξόπουλος. Σελίδες: 248

Γιώργος Πανουσόπουλος

Το 46ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης με την ευκαιρία του αφιερώματος στον Γιώργο Πανουσόπουλο εκδίδει μονογραφία, η οποία περιλαμβάνει:

- * Εισαγωγικό κείμενο από τον *Δημήτρη Κερκινό*.
  - * Θεωρητικές προσεγγίσεις πάνω στο έργο του σκηνοθέτη από τους: *Δημήτρη Χαρίτο, Αφροδίτη Νικολαΐδου, Θόδωρο Σούμα*.
  - * Ανέκδοτες συνεντεύξεις του δημιουργού.
  - * Μαρτυρίες συνεργατών του σκηνοθέτη.
  - * Φιλμογραφία και εργογραφία με τις υποθέσεις των ταινιών, σκόλια, ζενερικά και κριτικές αναλύσεις.
  - * Δημοσιεύματα και κριτικά κείμενα από αναλυτές όπως οι: *Χρήστος Βακαλόπουλος, Γιάννης Μπακογιανόπουλος, Δημήτρης Μπάμπας, Χρυσάνθη Σωτηροπούλου, Ιωάννα Αθανασάτου, Ελένη Δούνια*.
  - * Φωτογραφικό υλικό από ταινίες και γυρίσματα.
- Εκδόσεις: Αιγόκερως - Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Επιμέλεια: Δημήτρης Κερκινός. Σελίδες: 208

Αντουανέττα Αγγελίδη

Το 46ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης με την ευκαιρία του αφιερώματος στη σκηνοθέτιδα Αντουανέττα Αγγελίδη εκδίδει μονογραφία, η οποία περιλαμβάνει:

- * Εισαγωγικό σημείωμα από τη *Στέλλα Θεοδωράκη*.
- * Θεωρητικό κείμενο της *Στέλλας Θεοδωράκη* για το έργο της Αντουανέττας Αγγελίδη.
- * Θεωρητικά κείμενα και μελέτες για το έργο της Αντουανέττας Αγγελίδη από το 1976 έως σήμερα συνολικά, αλλά και κείμενα που αφορούν τις συγκεκριμένες ταινίες από τους *Χρήστο Βακαλόπουλο, Ρέα Βαλντέν, Ηλέκτρα Βενάκη, Μιχάλη Δημόπουλο, Βασίλη Διοσκουρίδη, Βασίλη Μαζωμένο, Κωνσταντίνo Κυριακό, Άντα Κλαμπασέα, Νίκη Λοιζίδη, Ελένη Μαχαίρα, Βασίλη Ραφαηλίδη, Τάκη Σπετσιώτη, Χρυσάνθη*

- * *Σωτηροπούλου, Μάνo Στεφανίδη*.
  - * *Κείμενα της Αντουανέττας Αγγελίδη*.
  - * Άρθρα συνεργατών της, αναλύσεις και σημειώσεις από τους: *Θοδώρα Αμπαζή, Κλαίρη Μπισοτάκη, Ηλιά Κωνσταντακόπουλο*.
  - * Κριτικές και αναλύσεις για το κινηματογραφικό, αλλά και το εικαστικό έργο της από τους: *Louis Marcourelles, Μαρία Μαραγκού, Γιόργο Μπράμο, Jocelyne Poirier, Μαρία Κατσουνάκη*.
  - * Συνεντεύξεις από τους *Θρασύβουλο Γιάτσιο, Βένα Γεωργακοπούλου, Κατερίνα Ευαγγελάκου, Έφη Ξηρού, Βούλα Παλαιολόγου*.
  - * Φωτογραφίες, σχέδια, story boards και φωτογραφίες των ταινιών της, καθώς επίσης και μια ανέκδοτη σειρά φωτογραφιών της ίδιας από τη φωτογράφο *Μαρία Στέφωση*.
  - * Βιογραφικό σημείωμα και περιλήψεις των ταινιών.
  - * Αποσπάσματα ελληνικών και ξένων κριτικών.
- Εκδόσεις: Αιγόκερως - Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Επιμέλεια έκδοσης: *Στέλλα Θεοδωράκη*
Σελίδες: 128

Seijun Suzuki

Το 46ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης με την ευκαιρία του αφιερώματος του τμήματος «Ημέρες Ανεξαρτησίας» στον ιάπωνα δημιουργό Seijun Suzuki εκδίδει μονογραφία, η οποία περιλαμβάνει:

- * Εισαγωγικό κείμενο από τον *Λευτέρη Αδαμίδη*.
  - * Μελέτες και προσεγγίσεις πάνω στη ζωή και το έργο του σκηνοθέτη με κείμενα των *Max Tessier, Tony Rayns, Thierry Jousse, Stephen Teo, Tadao Sato, Takeo Kimoura*.
  - * Κείμενα, συνεντεύξεις και απόψεις του ίδιου του σκηνοθέτη.
  - * Υποθέσεις των ταινιών του αφιερώματος, σκόλια του σκηνοθέτη και των συνεργατών του, ζενερικά και κριτικά σκόλια.
  - * Αναλυτικό βιογραφικό σημείωμα, πλήρη φιλμογραφία, βιβλιογραφία καθώς και αναλυτική καταγραφή των εκδόσεων DVD.
  - * Πλούσιο φωτογραφικό υλικό.
- Εκδόσεις: Σύγχρονοι Ορίζοντες - Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Επιμέλεια: *Δημήτρης Μπάμπας*
Σελίδες: 98

Μεξικανικός Κινηματογράφος

Το 46ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου με την ευκαιρία του αφιερώματος στον Μεξικανικό Κινηματογράφο παρουσιάζει έκδοση, η οποία περιλαμβάνει:

- * Εισαγωγικό κείμενο από τη *Γιάννα Σαρρή*.
  - * Κείμενα για την ιστορία και θεωρητικές προσεγγίσεις πάνω στον Μεξικανικό Κινηματογράφο από τους *Leonardo Garcia Tsao, Carl J. Mora* κ.ά.
  - * Άρθρα και θεωρητικές αναλύσεις για τις ταινίες του αφιερώματος.
  - * Φωτογραφίες των ταινιών του αφιερώματος.
- Εκδόσεις: Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Επιμέλεια: *Γιάννα Σαρρή*. Σελίδες: 76

Νέος Δανέζικος Κινηματογράφος

Το 46ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου με την ευκαιρία του αφιερώματος στον Νέο Δανέζικο Κινηματογράφο παρουσιάζει έκδοση, η οποία περιλαμβάνει:

- * Εισαγωγικό κείμενο από τον *Κωνσταντίνo Κοντοβράκη*.
- * Εισαγωγικό κείμενο του Διευθύνοντος Συμβούλου του Δανέζικου Ινστιτούτου Κινηματογράφου *Henning Camre*.
- * Αναλυτικό κείμενο από τον δανό ιστορικό και κριτικό κινηματογράφου *Morten Pii* που ανατρέχει στην ιστορία του δανέζικου κινηματογράφου μέχρι σήμερα και τις ταινίες του αφιερώματος.
- * Κείμενο για την κατάσταση του δανέζικου κινηματογράφου σήμερα και τις μεθόδους που ακολουθήθηκαν για την πρόοδο και βελτίωσή του από την υπεύθυνη του *New Danish Screen* του Δανέζικου Ινστι-

τούτου Κινηματογράφου *Vinca Wiedemann*.
* Πλήρη παρουσίαση των ταινιών με ζενερικά και συνόψεις όλων των ταινιών.
* Φωτογραφικό υλικό από τις ταινίες.
Εκδόσεις: Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Επιμέλεια: *Κωνσταντίνος Κοντοβράκης*. Σελίδες: 32

Νέος Ιρλανδικός Κινηματογράφος

Το 46ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης με την ευκαιρία του αφιερώματος στον Νέο Ιρλανδικό Κινηματογράφο παρουσιάζει έκδοση, η οποία περιλαμβάνει:

- * Εισαγωγικό κείμενο από τον *Κωνσταντίνo Κοντοβράκη*.
  - * Εισαγωγικό κείμενο της *Αν. Διευθύνουσας Συμβούλου του Ιρλανδικού Συμβουλίου Κινηματογράφου Teresa McGrane*.
  - * Αναλυτικό κείμενο από τον ιρλανδό ιστορικό κινηματογράφου καθηγητή Πανεπιστημίου *Dr Harvey O'Brien* που ανατρέχει στην ιστορία του ιρλανδικού κινηματογράφου μέχρι σήμερα και τις ταινίες του αφιερώματος.
  - * Πλήρη παρουσίαση των ταινιών με ζενερικά και συνόψεις όλων των ταινιών.
  - * Φωτογραφικό υλικό από τις ταινίες.
- Εκδόσεις: Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Επιμέλεια: *Κωνσταντίνος Κοντοβράκης*. Σελίδες: 32

Kutlug Ataman

Το 46ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης με την ευκαιρία του αφιερώματος του τμήματος «Ματιές στα Βαλκάνια» στον σημαντικό τουρκο δημιουργό Kutlug Ataman εκδίδει μονογραφία, η οποία περιλαμβάνει:

- * Εισαγωγικό κείμενο από τον *Δημήτρη Κερκινό*.
  - * Κριτικό κείμενο της *Rachel Kent* για το εικαστικό του έργο.
  - * Φιλμογραφία και εργογραφία με τις υποθέσεις των ταινιών, ζενερικά, σκόλια του σκηνοθέτη και κριτικές αναλύσεις των *Δημήτρη Χαρίτου, Κωνσταντίνου Κοντοβράκη, Ελένης Δούνιας*.
- Εκδόσεις: Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Επιμέλεια: *Δημήτρης Κερκινός*. Σελίδες: 16

Προτιμώντας απλές ιστορίες

Jaime Romandia, παραγωγός της ταινίας *Αίμα*

Πώς γίνετε παραγωγός κινηματογραφικών ταινιών;

Έχω σπουδάσει σκηνοθεσία και είχα σκοπό να ασχοληθώ με αυτό. Έτσι, έφτιαξα μια μικρή εταιρία παραγωγής που θα χρηματοδοτούσε τις δικές μου ταινίες. Κάποια στιγμή ήρθε στο γραφείο μου ο Κάρλος Ρεϋγάδας και μου είπε πως θέλει να δουλέψει μαζί μου στο Χαπόν. Είχε δει ήδη δύο άλλους παραγωγούς αλλά δεν ενδιαφέρονταν. Το Χαπόν ήταν η πρώτη μου παραγωγή.

Τι σας άρεσε στο *Sangre* και αποφασίσατε να εμπλακείτε στο πρότζεκτ ως παραγωγός;

Η απλότητά του και το γεγονός πως ο σκηνοθέτης έδειχνε να έχει τον έλεγχο της ιστορίας που ήθελε να αφηγηθεί. Το ίδιο που μου άρεσε και στο Χαπόν. Το σενάριο και ο σκηνοθέτης. Μου αρέσουν οι απλές ιστορίες και οι σκηνοθέτες που δεν προσπαθούν να κάνουν πολύπλοκους τους εαυτούς τους. Θέλω να κάνω απλό σινεμά, με ανθρώπους που μου αρέσουν.

Πόσο καλλιτέχνης προσπαθείτε να είστε όταν κάνετε μια ταινία;

Προσπαθώ να μην είμαι. Είναι πάντα ένα πρόβλημα όταν ο παραγωγός θέλει να είναι και καλλιτέχνης. Αυτό που κάνω είναι να προσπαθώ να βοηθήσω τον σκηνοθέτη, να τον υποστηρίξω, να του παρέχω όλες τις προϋποθέσεις για να κάνει τη δουλειά του, χωρίς να εμπλέκομαι στην καλλιτεχνική διαδικασία. Όταν αποφασίζω να κάνω μια ταινία με κάποιον, τον εμπιστεύομαι απόλυτα.

Η συνεργασία σας με τους σκηνοθέτες από την πλευρά του παραγωγού, άλλαξε καθόλου την οπτική σας για τη δυσκολία της δημιουργίας μιας ταινίας;

Φυσικά. Όμως, αυτό που κυρίως συνειδητοποίησα βλέποντας τη δουλειά των σκηνοθετών με τους οποίους συνεργάστηκα, ήταν η ανωριμότητα των δικών μου σεναρίων και των ιστοριών που ήθελα να διηγηθώ ως σκηνοθέτης.

Ποιος είναι για σας ο ορισμός ενός καλού παραγωγού;

Θαυμάζω ανθρώπους που βρίσκονται πίσω από πρότζεκτ τα οποία έχουν έναν πολύ υψηλό βαθμό ρίσκου. Για παράδειγμα, ο παραγωγός του Λουίς Μπουγιουέλ. Θα ήθελα να τον συναντήσω, γιατί πιστεύω ότι πρέπει να είναι ένας πολύ ενδιαφέρων άνθρωπος. Επίσης, ο παραγωγός της ταινίας *La Formula Secreta*, μια ταινία που είδα εδώ στο φεστιβάλ στο πλαίσιο του μεξικάνικου αφιερώματος. Αυτός ο άνθρωπος φαίνεται να έβαλε πολύ ενέργεια και ρίσκο σε αυτή την ταινία.

Ποια είναι τα επόμενα πρότζεκτ σας;

Θα ξαναδουλέψω με τον Αμάτ Εσκαλάντε στην επόμενη ταινία του αλλά και με τον Κάρλος Ρεϋγάδας. Για την ώρα, ξέρω πολύ λίγα πράγματα για την ταινία του Κάρλος. Μόνο ότι θα διαδραματίζεται στο Βόρειο Μεξικό.

Μάλλον λοιπόν είστε ένας ριψοκίνδυνος παραγωγός...

Δεν νομίζω. Για 'μένα ριψοκινδυνεύουν οι παραγωγοί εκείνοι που κάνουν ταινίες με προϋπολογισμό 2 εκατομμύρια δολάρια, με μεγάλο καστ ηθοποιών και με περίπλοκα γυρίσματα. Δεν ξέρω αν θα μπορούσα να το κάνω αυτό. Προσωπικά, μου αρέσει η απλότητα.

[ΕΙΠΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ...]

Αλίσια Σέρσον

σκηνοθέτις της ταινίας *Play*

Είναι ένα πάρα πολύ ωραίο φεστιβάλ. Μοναδικό ως προς την τοποθεσία του. Επίσης, το πρόγραμμα είναι σπουδαίο, ειδικά τα αφιερώματα στον Χου Χσιάο-χσεν και τον Πατρίς Σερό. Επίσης, ήταν έκπληξη για 'μένα η συμμετοχή στο φεστιβάλ της Μιράντας Τζουλάι με την πρώτη της μεγάλου μήκους ταινία. Τη γνωρίζω χρόνια τώρα από τις μικρού μήκους ταινίες της και νιώθω πολύ χαρούμενη που θα δω στη Θεσσαλονίκη το πρώτο της μεγάλου μήκους φιλμ. Είναι σπουδαία καλλιτέχνης.

Ρόλαντ Βράνικ

σκηνοθέτις της ταινίας *Μαύρη Βούρτσα*

Όλοι γνωρίζουν το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Δεν προσπαθώ να φανώ ευγενικός αλλά νομίζω πραγματικά πως είναι ένα καταπληκτικό φεστιβάλ. Με ενθουσίασε το γεγονός πως οι άνθρωποι ενδιαφέρονται τόσο πολύ για το σινεμά. Οι αίθουσες είναι γεμάτες θεατές, η τοποθεσία του εδώ στο λιμάνι, όπου όλα είναι συγκεντρωμένα και προσβάσιμα στον επισκέπτη, η τεράστια ενέργεια που έχουν βάλει οι άνθρωποι της οργάνωσής του στην παραγωγή του.

Ραμίν Μπαχρανί

σκηνοθέτις της ταινίας *Άνθρωπος σπρώχνει καρότσι*

Γνωρίζω το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης εδώ και πολλά χρόνια. Είναι ένα φεστιβάλ πολύ φιλικό στο ιρανικό σινεμά. Επίσης, ήξερα πόσο εξαιρετικά τυχερός είσαι να σε δεχθούν εδώ και να δείξεις την πρώτη σου ταινία σε αυτή τη διοργάνωση. Δεν σας κρύβω ότι είχα αγωνία για το αν θα με δεχθούν, όταν έστειλα την ταινία μου. Χάρηκα που τα κατάφερα να είμαι εδώ. Είναι μια πολύ μεγάλη εκδήλωση. Νιώθω ιδιαίτερα τυχερός και μόνο που προβάλλεται η ταινία μου στο φεστιβάλ.

Συνδυάζοντας το δράμα με την κωμωδία

Roland Vranik, σκηνοθέτης της ταινίας *Μαύρη βούρτσα*

Η ΠΡΩΤΗ ΙΔΕΑ

Για την ιστορία της ταινίας βασίστηκα σε πρόσωπα που ήξερα. Μια παρέα φίλων οι οποίοι σπουδάζουν στο πανεπιστήμιο αλλά δεν πατάνε ποτέ το πόδι τους και προτιμούν να δουλεύουν ως καπνοδοκοκαθαριστές. Μια μέρα λοιπόν, πήγα μαζί τους να δω τι ακριβώς έκαναν και πώς περνούσαν τη μέρα τους. Αλλά η ταινία, μετά τα πρώτα 15 λεπτά, βασίζεται σε μια φανταστική ιστορία που γράψαμε μαζί με τον καμεραμάν μου και συν-σεναριογράφο του φιλμ.

ΜΙΑ ΜΑΥΡΗ ΚΩΜΩΔΙΑ

Ήθελα να συνδυάσω το δράμα και την κωμωδία στην ταινία μου. Γιατί το να είσαι νέος και να μην

κάνεις τίποτα, να μην έχεις καμία άποψη για τη ζωή σου και κανέναν προσανατολισμό, μπορεί να είναι μια κωμική κατάσταση αλλά ταυτόχρονα και πολύ τρομακτική. Δεν ήθελα όμως να κρίνω αυτή την επιλογή των χαρακτήρων της ταινίας αλλά ούτε και τη συμπεριφορά τους απέναντι στα πράγματα, που είναι ιδιαίτερα κυνική.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΣΙΚΑΣ

Χρησιμοποιήσαμε την ιδέα μιας κατσίκας που έχει αυτά τα παράξενα ψυχεδελικά όνειρα, για να οδηγήσουμε την ιστορία πέρα από την πραγματικότητα, σε μια σουρεαλιστική κατάσταση. Συνέβη τυχαία όταν ήμουν με φίλους σε ένα μπαρ κι ένας από αυτούς άρχισε να μιλάει για μια κατσίδα ως «δούρειο ίππο» στη διακίνηση ναρκωτικών από τη Βουδαπέστη στην Ευρώπη. Και άρχισε να λέει πως θα μπορούσε να τοποθετηθεί το εμπόρευμα στην κοιλιά μιας κατσίκας. Ήταν φυσικά μια κακή ιδέα αλλά μου άρεσε και την έβαλα στην ταινία μου.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

Η σκηνη στο κέντρο «Κρίσνα» είχε να κάνει με τη δική μου σχέση με τη θρησκεία. Δεν είμαι καθόλου θρησκευόμενο άτομο κι αυτή ήταν η μικρή κυνική μου άποψη για τη θρησκευτική πραγματικότητα στην Ουγγαρία. Κέντρα διαλογισμού Κρίσνα υπάρχουν πολλά στη χώρα μου, ανήκουν σε πολύ πλούσιους ανθρώπους και χρηματοδοτούνται τόσο από

το κράτος όσο και από απλούς ανθρώπους. Είναι κάτι με το οποίο δεν συμφωνώ και ήθελα να το διακωμωδήσω στην ταινία.

ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΣΕ ΑΣΠΡΟΜΑΥΡΟ

Όταν φαντάστηκα στην αρχή το οπτικό στυλ της ταινίας, το έβλεπα έγχρωμο. Χρειάστηκε να με πείσει ο καμεραμάν μου ότι το ασπρόμαυρο θα ήταν καλύτερη επιλογή και τώρα πια, νομίζω πως είχε δικιο. Ήθελα η ταινία να απομακρυνθεί από την πραγματικότητα και το ασπρόμαυρο εξυπνέτησε απόλυτα αυτήν την πρόθεσή μου.

Ο ΤΖΑΡΜΟΥΣ ΣΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ

Δεν μπορώ να το αρνηθώ. Λατρεύω τον Τζιμ Τζάρμους. Όταν ξεκίνησα την ταινία, το κίνητρό μου δεν ήταν να κάνω ένα φιλμ αλά Τζάρμους. Αλλά υπάρχουν πολλά στοιχεία του δικού του σινεμά στην Μαύρη Βούρτσα.

ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΕΛΑ ΤΑΡ

Δούλεψα ως βοηθός σκηνοθέτη στην τελευταία του ταινία. Μου αρέσει η δουλειά του και έμαθα πολλά κοντά του. Ήταν μια όμορφη εμπειρία. Για πολλούς νέους Ούγγρους σκηνοθέτες, ο Μπέλα Ταρ είναι μια επιρροή. Όχι όμως για 'μένα. Το σινεμά του βασίζεται πολύ στην πραγματικότητα. Εγώ θέλω να κάνω ταινίες που δεν συνδέονται άμεσα

με την κοινωνία, με ιστορίες όχι τόσο μετωπικά κριτικές στην πραγματικότητα. Εκείνο που με ενδιαφέρει είναι το στοιχείο του σαρκασμού σε μια ταινία.

NO BUDGET STORY

Η ταινία έγινε με 200.000 ευρώ. Είχαμε τρεις εταιρίες παραγωγής στο πρότζεκτ. Αυτές έβαλαν όλο τον τεχνικό εξοπλισμό για την πραγματοποίηση της ταινίας, ώστε να μπορέσουμε με τα χρήματα που είχαμε να πληρώσουμε τους ανθρώπους που δούλεψαν στην ταινία. Χρειάστηκε να κάνουμε πολλούς συμβιβασμούς στην παραγωγή. Υπήρχαν σκηνές που δεν είχαμε το χρόνο να τις δουλέψουμε αρκετά και αναγκαστήκαμε γι' αυτό τον λόγο να τις κόψουμε από την ταινία, αφού τα γυρίσματα κράτησαν μόλις 24 μέρες. Ο χρόνος και το χρήμα είναι πάντα χρήσιμα να τα έχεις στο σινεμά.

Η ΣΦΑΓΗ ΤΗΣ ΚΑΤΣΙΚΑΣ

Στην ταινία δεν βλέπεις τη διαδικασία της σφαγής. Αυτή την κατσίδα μάς την έφεραν ήδη νεκρή από τον ζωολογικό κήπο, πριν χρησιμοποιηθεί για τροφή στα λιοντάρια. Είναι συνήθως άρρωστα ή γέρικα ζώα που τα θανατώνουν και τα προσφέρουν ως τροφή για σαρκόβορα ζώα στον ζωολογικό κήπο της Βουδαπέστης. Ως σκηνοθέτης αλλά και ως άνθρωπος δεν θα έβλαπτα ποτέ ένα ζώο για τις ανάγκες μιας ταινίας.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

Για την ταινία *All the invisible children* μιλούν οι σκηνοθέτες της

Μεντί Σαρέφ σκηνοθέτης του *Tanza*

Μου αρέσει να είμαι αυτοβιογραφικός στις ταινίες μου ή τα βιβλία μου γιατί μιλάω πολύ για την Αλγερία των παιδικών μου χρόνων. Αυτό το φιλμ με έκανε ευτυχισμένο γιατί μπόρεσα να μιλήσω για άλλα παιδιά. Αυτά τα παιδιά που πήγαν στον πόλεμο δεν ήταν μεγάλα, και κάτι ακόμα που με εντυπωσίασε ήταν πως δεν γνώριζαν τι σημαίνει «δώρα». Νόμισαν πως το να πάνε στον πόλεμο ήταν ένα δώρο, σκέφτηκαν πως οι χειροβομβίδες και τα όπλα που τους έδωσαν ήταν δώρα. Και αυτό είναι πολύ ανησυχητικό. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που έκανα την ταινία.

Σπάικ Λι

σκηνοθέτης της ταινίας *Jesus Children of America*

Έχω κάνει αρκετά μικρού μήκους φιλμάρια αλλά δεν το θεωρούσα αρκετά προκλητικό. Κάθε φορά που δουλεύω σε μια ταινία είναι μια σπουδαία εμπειρία. Περάσαμε καλά κάνοντας αυτό το φιλμ. Μπορεί να μην είναι ένα χαρούμενο και κεφάτο φιλμ, αλλά σημασία είχε το περιεχόμενο. Υπάρχει ένα μήνυμα ελπίδας στο τέλος της ταινίας, όταν η Μπλάνκα βλέπει έναν ανοδικό δρόμο. Ήθελα να κάνω μια μεταφορά, ότι υπάρχει φως στο τέλος του τούνελ. Αλλά είναι σκληρό, το AIDS μας σκοτώνει.

Κάτια Λουντ

σκηνοθέτης της ταινίας *Bilu & Joao*

Ήθελα η ταινία να είναι μια καινούρια, φρέσκια ματιά στη δύναμη αυτών των παιδιών και σε μια ζωή που οι περισσότεροι άνθρωποι αγνοούμε ή δείχνουμε οίκτο γι' αυτήν. Αυτό που ήθελα να αποφύγω ήταν ο οίκτος. Θα ήθελα το κοινό να θυμάται το χιούμορ, την ενέργεια, τη δημιουργικότητα και την απίστευτη προσωπικότητα μερικών από αυτά τα παιδιά. Όλα όσα έχουμε να χάσουμε όταν σπάει η εμπιστοσύνη.

Εμίρ Κουστουρίτσα

σκηνοθέτης της ταινίας *Blue Gypsy*

Ελευθερία γι' αυτά τα παιδιά σημαίνει το αντίθετο από αυτό που θα περιμέναμε. Που σημαίνει πως όταν ξεμεινούν από χρήματα και διασκέδαση, πηγαίνουν πίσω στη φυλακή διαπράττοντας ένα μικρό έγκλημα, για παράδειγμα, ληστεύουν ένα αυτοκίνητο. Προτιμούν, ιδιαίτερα την περίοδο του χειμώνα, να γυρίσουν στη φυλακή. Εντυπωσιάστηκα σε πόσα διαφορετικά κοινωνικά επίπεδα υπήρχαν άνθρωποι που προτιμούσαν τη φυλακή από την ελευθερία και αυτό ήταν που με οδήγησε να πιστέψω πως ήταν καλό να κάνω, με τον δικό μου τρόπο, αυτή την ταινία που ονόμασα *Blue Gypsy*.

Τζον Γου σκηνοθέτης του *Song Song & Little Cat*

Πάντα μου άρεσαν οι ταινίες που επικεντρώνουν στον ανθρωπισμό. Αν και είμαι περισσότερο γνωστός για ταινίες δράσης, σε όλες μου τις ταινίες μου αρέσει να εξερευνώ τι υπάρχει στις καρδιές των ανθρώπων. Αυτή η μικρού μήκους ταινία είναι πολύ προσωπική για μένα. Εκφράζει ακριβώς το πώς νιώθω για τα παιδιά. Δεν είναι τόσο διαφορετική στον πυρήνα της από τις άλλες μου ταινίες, αλλά αυτή τη φορά λέω μια αληθινή ιστορία που αφορά τόσα πολλά παιδιά.

Τζόρνταν Σκοτ

σκηνοθέτης της ταινίας *Jonathan*

Νομίζω πως, μεταξύ άλλων, είναι και ένα φιλμ για την απάθεια. Είναι εύκολο να αγνοήσεις ή να φύγεις μακριά από οτιδήποτε είναι πραγματικά σημαντικό, σκεπτόμενος πως η συνεισφορά σου δεν έχει σημασία, είναι πολύ εύκολο να καταλήξεις να μην κάνεις τίποτα. Πολύ πράγματα με τράβηξαν σε αυτό το πρότζεκτ. Δεν ήταν απλά η σύνδεση με την παιδική ηλικία. Αισθάνθηκα ότι ήταν πολύ σημαντικό να θυμίσουμε στον εαυτό μας τι συμβαίνει εκεί έξω στον κόσμο.

Στέφανο Βενερούζο

σκηνοθέτης της ταινίας *Ciro*

Στη διάρκεια των σπουδών μου, διάβασα όποιο βιβλίο μπορούσα για τον Βιτόριο Στορράριο και την καταπληκτική καριέρα μου. Έτσι, όταν έμαθα πως μπορούσε να εμπλακεί στο πρότζεκτ και να δουλέψει μαζί μου, ήταν πραγματικά η πιο συναρπαστική μέρα της ζωής μου. Η συνεργασία με τον Βιτόριο παρήγαγε τις σωστές εικόνες, τη σωστή ατμόσφαιρα και ακριβώς το σωστό ποσό έντασης για να πω αυτό που ήθελα, ακόμα και σε τόσο μικρό χρόνο.

Κιάρα Τιλέζι παραγωγός

της ταινίας *All the invisible children*

Όταν σκέφτηκα πρώτη φορά αυτό το φιλμ, ήταν βασικό να επιτραπεί σε κάθε σκηνοθέτη να διαλέξει το θέμα του και να έχει την ελευθερία να αναπτύξει την ιδέα του. Θα ήταν παράλογο να προσπαθήσω να επιβάλλω θέματα πάνω τους – αν δεν έδειχναν κάτι κοντινό στην καρδιά τους, δεν θα είχε την ίδια αντήχηση. Συζητήσαμε τον βασικό σκοπό της ταινίας, ο οποίος ήταν να υπογραμμίσει αυτές τις πτυχές των παιδιών, που τις περισσότερες φορές είναι «αόρατα». Και είναι «αόρατα» γιατί κανείς δεν γνωρίζει γι' αυτά. Το μόνο προκαθορισμένο στην ιδέα είναι ότι εμείς αναζητούσαμε ιστορίες για την εκμετάλλευση παιδιών από την ίδια τους τη χώρα. Ως εκθαύματος, όλοι οι σκηνοθέτες εμφάνισαν εντελώς διαφορετικά θέματα.

Επιμέλεια: Τζένη Παυλίδου

ΕΙΠΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ...

[ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ]

Nadejda Koseva σκηνοθέτης της ταινίας *Απωλεσθέντα αντικείμενα*

Είναι φοβερό και η ατμόσφαιρά του πολύ ζεστή. Έχοντας ταξιδέψει σε πολλά φεστιβάλ, αυτό που βλέπω εδώ είναι ένα πολύ ζεστό και νεανικό κοινό. Μ' αρέσει πολύ η μουσική που ακούτε γενικά εδώ. Βοηθάει πολύ στην όλη ατμόσφαιρα.

Semih Kaplanoglu σκηνοθέτης της ταινίας *Η πτώση του αγγέλου*

Το Φεστιβάλ έχει αλλάξει και είναι λογικό γιατί γενικά ο κόσμος αλλάζει. Είχα έρθει πριν τρία χρόνια με την πρώτη μου ταινία και βρήκα τα πράγματα πολύ διαφορετικά.

Hrvoje Hribar

σκηνοθέτης της ταινίας *Τι είναι ένας άντρας χωρίς μουστάκι;*

Είναι η πρώτη φορά που έρχομαι. Με μια λέξη θα έλεγα εύρηκα! Έχω εντυπωσιαστεί από την αγάπη των Ελλήνων για τον κινηματογράφο. Ακόμη κι αν ακούγονται παράπονα από τους Έλληνες επαγγελματίες για το σύστημα, υπάρχει η αγάπη για τον κινηματογράφο που είναι το πιο σημαντικό πράγμα. Τα λεφτά βρίσκονται με κάποιον τρόπο.

Kutlug Ataman

Είναι η τρίτη φορά που έρχομαι στη Θεσσαλονίκη. Είναι παλιό και πολύ σημαντικό Φεστιβάλ ιδιαίτερα για τα Βαλκάνια. Είναι ένα Φεστιβάλ όχι μόνο για να βλέπεις ταινίες αλλά και για να δημιουργείς. Η εμπειρία μου κάθε φορά είναι πολύτιμη.

Marcelo Busse συμπαραγωγός της ταινίας *Kontakt*

Έρχομαι πρώτη φορά και μ' αρέσει πολύ.

[ΝΕΟΣ ΙΡΛΑΝΔΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ]

Lance Daly σκηνοθέτης της ταινίας *The halo effect*

Έρχομαι πρώτη φορά και το βρίσκω συναρπαστικό. Υπάρχει πολύς κόσμος, πολλές συζητήσεις.

Mark O'Halloran

ηθοποιός, σεναριογράφος της ταινίας *Adam and Paul*

Όταν είπα στους φίλους μου ότι θα έρθω στη Θεσσαλονίκη όλοι είπαν: «Ουάου, θα πας σε ένα μέρος με ήλιο!». Αλλά μόλις έφτασα διαπίστωσα πως ο καιρός είναι όπως στην Ιρλανδία. Στο μυαλό μου είχα έναν ήλιο να λάμπει πάντα, ακόμα και το χειμώνα. Παρόλα αυτά μ'αρέσει πάρα πολύ. Έχει πλάκα να περπατάω στο δρόμο και να μην καταλαβαίνω τις πινακίδες ή τη γλώσσα που ακούω. Είναι μεγάλη τιμή για μένα να είμαι εδώ.

Liz Gill σκηνοθέτης της ταινίας *Goldfish memory*

Είναι φανταστικό. Οι ταινίες, οι καλεσμένοι, η οργάνωση, η φιλοξενία, όλα!

[ΝΕΟΣ ΔΑΝΕΖΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ]

Christoffer Boe σκηνοθέτης της ταινίας *Allegro*

Ήμουν στο "Q and A" της ταινίας και μ'αρέσει πολύ που είδα τόσο νεανικό κοινό. Θυμήθηκα τον εαυτό μου πριν 10 χρόνια. Είναι ωραίο να βλέπεις ανθρώπους που τους ενδιαφέρει ο κινηματογράφος.

Thomas Gammeltoft παραγωγός της ταινίας *Ο Κινέζος*

Είναι υπέροχο. Μ' αρέσει που όλα είναι συγκεντρωμένα σε ένα σημείο. Επίσης, οι ταινίες είναι πολύ καλές.

[ΜΕΞΙΚΑΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ]

Susana Lopez Aranda

Υπεύθυνη του IMCINE,

εκπρόσωπος Υπουργείων Πολιτισμού & Εξωτερικών του Μεξικού

Τα αφιερώματα, όπως αυτό της Θεσσαλονίκης, είναι πολύ σημαντικά για μας. Χαίρομαστε πολύ να βλέπουμε γεμάτες αίθουσες. Η προώθηση που γίνεται εδώ είναι πολύ σημαντική, καθώς και η επαφή των συντελεστών με το κοινό.

Carlos Reygadas σκηνοθέτης της ταινίας *Battle in Heaven*

Μ'αρέσει που όλα είναι τόσο βολικά. Η αρχιτεκτονική του χώρου είναι πολύ ωραία. Αυτό που με εντυπωσίασε είναι ότι κατά μήκος της παραλίας δεν υπάρχουν κάγκελα. Αν είσαι αρκετά ηλίθιος ώστε να πέσεις στη θάλασσα, είναι δικό σου πρόβλημα. Μ' αρέσει αυτή η νοοτροπία και ελπίζω να μην το αλλάξετε ποτέ. Οι αμερικάνοι θα έβαζαν κάγκελα με τεράστια πινακίδα: "Μην πλησιάζετε. Πρόστιμο 500 δολάρια". Αυτή η κακή αμερικάνικη νοοτροπία περνάει από την Αγγλία, ως άλλος Δούρειος Ίππος, και στην υπόλοιπη Ευρώπη. Οι Άγγλοι φέρνουν όλα τα άσχημα πράγματα. Τελικά θα έπρεπε τα κάγκελα να υπάρχουν στο στενό της Μάγχης.

Κάρλος Καρέρα

Είναι υπέροχο. Είναι από τα πιο φιλόξενα φεστιβάλ που έχω επισκεφθεί. Μ' αρέσει πάρα πολύ η δομή του χώρου και υπάρχει μεγάλη ποικιλία στο πρόγραμμα των ταινιών. Μπορώ να πω ότι πέρασα πολύ καλά αυτές τις μέρες.

FIRST SHOT

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

PUBLICATION OF THE 46th THESSALONIKI INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

Thessaloniki fest jury headed by cinematographer Vittorio Storaro gives the second-ever top distinction to a female director

Troch's Golden Alexander Happiness

Fien Troch's "Someone Else's Happiness" took both the Golden Alexander and the Best Screenplay awards last night in the 46th Thessaloniki Film Festival's closing ceremony at the Olympion Theater.

The Golden Alexander is prized at 37,000 euros. The film's actress **Ina Geer** was one of two Best Actress winners. There was also a special Artistic Achievement mention for a second actress from the film, **Natali Broods**.

"**Someone Else's Happiness**", a Belgian/Dutch co-production, is about a woman who discovers the body of a child killed in a hit-and-run accident. It looks at the effect of the tragedy on a whole community. Troch is the second woman to win Thessaloniki's Golden Alexander. The previous non-male winner was Sally Potter with "Orlando" in 1992.

The second prize, the Silver Alexander, went to "**Sangre**", a Mexican/French film directed by Amat Escalante. That film is about a man whose TV-and-sex routine is interrupted by the arrival of his daughter.

There were not one, but two Best Director awards last night, going to Roland Vranik ("Black Brush") and Emmanuelle Bercot ("Backstage"). Bercot's actress Isild Le Besco shared the Best Actress distinction with "Someone Else's Happiness" Geer.

Among the men, Ahmad Razvi, who stars in New York tale

"Man Push Cart" took the Best Actor award. "Man Push Cart" was also the recipient of the 3,000 euro Audience Award, which comes courtesy of Jameson.

The Best Artistic Achievement prize went to Chin Ting-chang, the cinematographer of Taiwanese production "Falling...in Love." That film – with its broodin, beautiful cast- is awash in stylized bright colors.

The International Federation of Film Critics (FIPRESCI) gave their international competition award to Argentine cross-generational tale "Como Pasan Las Horas" by Ines de Oliveira Cezar. Among the Greek films, they most appreciated Maki Papadimitratou's "Tsiou".

A new 15,000 euro "Human Values" award by the Greek Parliament's TV station went to South Africa/UK production "Tsotsi" by director Gavin Hood. The film's hero is caught in the extreme violence of ghetto life before human dignity conquers all.

The Greek-American production "Buzz" was the Greek Film Critics' top pick. They liked "Buzz", which tells the story of

fascinating screenwriter-underdog A.I. Bezzerides. The documentary by Spiro N. Taraviras covers the highs and lows of Buzz's career, but reminds viewers of the fact that mastering the craft is an award in itself.

The Union of Greek Cinema and TV Technicians (ETEKT) gave their single prize to "True Blue", Gianni Diamantopoulos' tale of a transvestite and his relationship with his mother. Also on the Greek scene, the 3,000 euro Greek Audience Prize (by Jameson) went to Grigoris Karadinakis' "Chariton's Choir".

The 2,000 Audience Award for the most popular Balkan Survey film went to "Go West", about a homosexual couple in besieged Sarajevo and their escape out of the city...and country.

Note: At 9pm the Greek version of the Oscars will be held at the Thessaloniki Concert Hall. The organizers promise humor, as the whole thing is inspired by Greek 1950s comedies. If you can't make it in person, the usually lengthy and glitziy-inclined event will be on your ET-I TV channel.

24 Hour Festival People speak

On the last day of the festival, we asked festival-goers their opinions on the highlights and shortcomings of this year's event. Here are a few of the uncensored comments from this random survey.

Pavlos Kougioutzis

(sculptor, made the Gold Alexander awards and National Awards)

The atmosphere is wonderful this year. [The Alexander award is bigger with more facial detail].

Thanassis Giandimis

(journalist, Cinemanews.gr)

I really liked the masterclasses. There was a good choice of people... I also liked the International Competition films. I didn't much like the weather, but that's nothing to do with the festival! And seriously, there were a few problems with the press office.

Angelos Frantzis

(director, "A Dog's Dream")

I recommend the whole Hou Hsiao-hsien section. I also liked the totally happy film that I saw yesterday, by 96-year-old Suzuki, "The Raccoon Princess". I recommend it as breakfast for everyone. We should watch it every single day as soon as we wake up. My film went unexpectedly well, with a warm, filled theater, considering it's already come out on DVD, and opened in cinemas.

Mareta Sidiropoulou

(student)

I really liked "Citizen Dog" and didn't like "Sugar".

Markos Holevas

(director)

The themes of the films were expected and generally there was nothing really new about this festival making it different to previous ones. I would have liked fewer films and better access to some workshops.

Nikos Giorgakis

(actor, "Liubi")

I haven't seen a lot of films. I liked Grammatikos' film ["The Wake"].

Meletis Georgiadis

(Actor, "Evil")

I saw a lot of Greek films and I generally liked them. Maybe there were some weaknesses with the scripts, but from a technical viewpoint they are getting better. I liked "True Blue", "The Wake" and Dora Masklavanou's film.

Natasha Sinesios

(Tarkovsky scholar)

I liked the atmosphere. The films I saw were excellent. I saw a French film and a Danish film that really annoyed me. No, it was very good, but soul-destroying. I've seen a Suzuki film, a wonderful Hou Hsiao-hsien film, "The Puppetmaster".

Antonis Ververis

(biologist)

I enjoy the chance to see people. In Nicosia, where I'm from, you don't have things like this.

Christos Politis

(volunteer, press office)

The festival was well organized, with good films and parties.

Pami Papachristou

(festival-goer)

I really liked all the Irish films. I hated the film that imitated "A Clockwork Orange". I wanted to kill the director. I wonder why instead of making films where they rape and kill women to show us violence in society, they don't kill men and have their penises cut off for once.

Dimitri Atinoglou

(festival-goer)

I really liked Nicolaidis' new film... I didn't like "A Perfect Couple". I felt there were a lot of slow films that should've been wrapped up in 60 minutes, but ended up taking 120.

Dimitris Makris

(producer, "Tsiou")

I was very impressed by "Sangre" in the International Competition. I really liked its fresh perspective and new cinematic language that's very hard to come by.

Venia Vergou

(journalist, Athinorama)

This year Seijun Suzuki, Kim Jee-woon, Miranda July, Andrew Bujalski and Jerome Bonnell were directors that helped us change the way we see cinema. Independence Days was the most lively section of this year's festival... Unfortunately the Greek journalists were notably absent from it.

Giorgos Papagiannis

(journalist)

Some organizational problems from the past persist. And some of the people who work here act as if they are doing us a huge favor every time they do their job... I really liked the Danish films and the Winterbottom tribute.

Lambros Trifillis

(producer, "Evil" and "The Heart of the Beast")

I liked that they had the Agora this year. Although I don't think it functioned exactly like it should, it was a good move. I like the festival as always because Thessaloniki is beautiful and I like the piers. It was a good year.

Akis Karpanos

(film critic, Exodos, Metro magazines)

There are many different kind of films to choose from. [But] quantity doesn't necessarily correspond to quality. Although things are pretty organized, I don't like the way tickets are sold. With all these different kind of passes, the more populist side of the festival is lost as people can't find tickets.

Giannis Raouzeos

(film critic, Cinephile Magazine)

I very much liked "Sympathy for Lady Vengeance", "Citizen Dog" and the retrospectives including Seijun Suzuki.

Judging any of the characters of "The Halo Effect" on appearances, as the phrase denotes, would be one big mistake. The main character, Fatso, is as close to an unpretentious antihero as you can possibly get. And his late night take-away in Dublin's inner city is a world away from the gentrified city center. The film's writer and director Lance Daly says this is a movie about people stuck in a rut.

Dublin night owls in a rut

So why do you think this would make interesting material for a film?

While I was editing my first film, which took a few years, I was very poor, so during the day I was working on the film and during the night I was delivering pizzas and Chinese food. So I started writing down stories that were happening around me at the take-away and observing the customers... There are people who come out late at night in those places that you never get to see at any other time of the day.

Do the characters correspond to real people?

For legal reasons I would have to say no -but then, yes, of course they do. Most of them are actually me. Especially Fatso, this guy who exists in the

middle of this night-time world. This is why I decided to use night light throughout. The only daylight is in the last scene... I kind of based it around this guy who only gets up when it's dark and goes to bed when it's dark and never really sees the daylight. It also seemed like a good metaphor for the rut the main character is in.

The film is a bit like "a week in the life of" and then it ends. Is that for a reason?

I think that the film tricks you into believing that something big did happen. So it manages to be a film that can leave the audience satisfied that there has been a resolution, while there hasn't been one... When I was making this film, I was looking at life and thinking that things don't really change and that people go through the same cycles over and over again.

Can you tell us more about the setting of the film?

It's inner city Dublin, a little pocket of the city that hasn't changed while the entire city has been rebuilt in the recent past. There are still people there that live in that rut and that kind of decay and to me that's much more romantic than the big buildings and the flash cars. I find it easier to see the humanity when you are between all that dirt and grime. People in Dublin responded very well to being shown this side of the city [that] they don't get to see much anymore.

FEST FORWARD

...with **Angelike Contis** and **Elinda Labropoulou**

Η ΕΡΤ ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

MOVIES

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
www.ert.gr